ΕΤΟΣ Β'.-ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 19

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερικοῦ . . . . . Δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ Λίραι Ἀγγλίας 1 ἢ Δολλάρια 3

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΙΑ ΠΕΜΠΤΗΣ 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1927

Ταχυδρ. καὶ τηλ. Διεύθυνσις : «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ»
Μέτωνος 3 (Πάροδος Ὁδοῦ Πειραιῶς) Ἀθῆναι

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΣ :
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΜΕΤΩΝΟΣ 3 (ΠΑΡΟΔΟΣ ΟΔΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

1926-1927

Ἕνας ἀκόμη χρόνος κυλᾷ καὶ πάλιν σήμερον εἰς τὴν ἄβυσσον τῶν ἐνιαυτῶν τῆς αἰωνιότητος. Μία ἔτι σταγὼν εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν χρόνων, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ θ' ἀποτελέσουν τὴν ζωὴν τοῦ πλανήτου μας. Μία ἔτι στιγμὴ εἰς τὴν ἀτελεύτητον σειρὰν τῶν ὡρῶν τοῦ ἀπείρου, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ οἱ αἰῶνες δὲν εἶναι παρὰ στιγμαί . . .

Μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τῆς 31ης Δεκεμβρίου ἐχάθη εἰς τὸ μυστήριον τοῦ παρελθόντος, μία περίοδος τῆς ζωῆς, ἀτόμων καὶ ἀνθρωπότητος Κρατῶν καὶ Οἰκουμένης. Τὸ 1926. Ὑπῆρξε τοῦτο καλὸν δι' ἡμᾶς καὶ δι' ὑμᾶς, διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Οἰκουμένην;

Ἰδοὺ ἐρώτημα τοῦ ὁποίου τὴν ἀπάντησιν οὐδ' ἡ σήμερον, οὐδ' ἡ αὔριον μετὰ θετικότητος μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ. Οἱ ἄνθρωποι καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς Κράτη, ὡς μονάδες καὶ ὡς σύνολον, δὲν δύνανται νὰ σταθμίσουν μετ' ἀκριβείας καὶ νὰ κρίνουν μετὰ δικαιοσύνης τὰ γεγονότα ποὺ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των συνετελέσθησαν.

Συμφέροντα καὶ πόθοι, ἀντιλήψεις καὶ ἐλπίδες, διάφοροι ἐντελῶς ἀπ' ἀλλήλων, τοὺς ἐμποδίζουν νὰ ἴδουν τὰ πράγματα ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς πραγματικότητος, ποὺ ἐμφανίζει τὰ πάντα ὡς ἔχουν καὶ οὐχὶ ὅπως τὰ ποθοῦμεν ἢ ὅπως ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν ἀντιλήψεών μας τὰ βλέπομεν.

Διὰ τοῦτο πάντοτε, κατὰ κανόνα, δύο ἐκδόσεις τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ διαρρεύσαντος ἐνιαυτοῦ ὑπάρχουσι καὶ τὸ μέλλον ἐμφανίζει τὴν ἱστορίαν τῆς χθές, καλυπτομένων ἀπὸ τὸν πέπλον τοῦ μυστηρίου, ἀμφίβολον πάντοτε, ἀφοῦ καὶ ὁ ἱστορικὸς δὲν δύναται νὰ μὴ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὰς ἀντιθέτους παραδόσεις, ποὺ διαρκῶς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν μεταδίδει ἡ ἀνάμνησις, ὅσον δήποτε κι' ἂν τὴν ἐξασθενεῖ τὸ πέρασμα τῶν καιρῶν, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ τὴν ἀλλοιώνει ἡ φαντασία . . .

Ἄλλως τε εἶναι ἀνθρώπινον νὰ μὴ μᾶς ἱκανοποιεῖ ποτὲ ἐν τῷ ὅλῳ τὸ σήμερον καὶ ν' ἀποβλέπωμεν πάντοτε μετ' ἐλπίδων μιᾶς μεγαλυτέρας ἱκανοποιήσεως εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἀγνώστου, ποὺ καλύπτει γοητευτικὸν τὸ μυστήριον τῆς αὔριον . . .

Οὕτω, καλὸν ἢ κακόν, τὸ 1926 ἔσβυσε μέσῳ στεναγμῶν ἀνακουφίσεως καὶ τὸ 1927 ἀνέτειλε μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὴν προσδοκίαν ἡμερῶν καλλιτέρων.

Ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Οἰκουμένη, προβλέπουν μὲ τὸ μειδίαμα τῆς ἐλπίδος εἰς τὸ ἔτος ποὺ ἔρχεται'

Ἀσχέτως τῶν ἀποτελεσμάτων του ἄλλως τε, τῶν ὁποίων ἡ κρίσις ποικίλει κατὰ τὰς ἀντιλήψεις ἑκάστου μας, τὸ 1926 ὑπῆρξεν ἔτος ἀγωνίας, περιπετειῶν, διαμαχῶν καὶ ἀντιθέσεων.

Ἂς εὐχηθῶμεν τὸ 1927 νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ τὴν τροχιάν του. Ἂς εἶναι ἔτος γαλήνης, ἠρεμίας, εὐημερίας, εὐδαιμονίας διὰ τὸ Κράτος μας, εἰρηνικὸν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἱκανοποιητικὸν διὰ τὰ ἄτομα, εὐτυχὲς δι' ὅλους.

Ι. Γ. Κ.

ΣΤΟ ΠΡΟΠΕΤΑΣΜΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ - ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙ

ΕΥΧΟΜΑΙ

Ὁ χρόνος πεθαίνει. Ὁ χρόνος γεννιέται. Δάκρυα κ' εὐχές, κατάρες καὶ εὐλογίες συνοδεύουν ἐκεῖνον ποὺ φεύγει. Τὸν εὐλογοῦν ὅσοι στὸ πέρασμά του ἐγνώρισαν τὴ χαρά, τὸν καταρῶνται ὅσοι ὁ πόνος αἱμάτωσε τὴν ψυχή των. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ὅμως, μὲ τὴν καρδιὰ γεμάτη ἐλπίδες, ἀτενίζουν Αὐτὸν ποὺ μᾶς ἔρχεται. Ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται, ἄς Σᾶς χαρίσῃ κάθε εὐτυχίαν. Ἂς γίνῃ ὁ ἐκπληρωτὴς κάθε πόθου Σας.

Συνδεδεμένος μαζί Σας μὲ τὴ λουλουδένια ἁλυσσίδα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τὸ χρυσὸ κρίκο τῆς ἰδίας ἰδεολογίας, ἔχω τοὺς ἴδιους μὲ Σᾶς πόνους κ' οἱ δικές Σας ἐλπίδες φτερώνουν σήμερα εἰς τὴ δική μου ψυχή.

Ἀγωνισταὶ καὶ Σεῖς κ' ἐγὼ γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό. Πολεμισταὶ ὅλοι μας ἐμπνευσμένοι ἀπ' τὸν ἴδιον ἅγιο πόθο, ὅλα τὰ χρόνια τῆς τελευταίας τετραετίας τὰ περάσαμε μὲ τὸν πόνο τοῦ διωγμοῦ καὶ τὴν προσδοκία τῆς νίκης, ποὺ φαινόταν τόσο μακρυά . . . Τὸ 1926 στὴ δύση του, μᾶς φάνηκε κάπως εὐνοϊκὸ καὶ τὸ πρῶτο βῆμα πρὸς τὸ θρίαμβο ἔγινε. Συμπολῖται, θαρρεῖτε. Τάχ' αὔριον ἐστ' ἄμεινον». Τὸ 1927 ἴσως μᾶς εὕρῃ ὁδεύοντας γοργὰ πρὸς τὴν τελικὴν ὥκην. Πιθανῶς νὰ μᾶς στέψῃ νικητάς. Θαρσεῖν χρεὶ. Μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπάλαιψα τόσον καιρὸ μ' ὅλες τὶς δυνάμεις μου, μ' ὅλη τὴν ψυχή μου, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς πάντα, ἀλλὰ γιὰ τοῦτο ὄχι λιγώτερο θαρραλέα, ὄχι λιγώτερο προκινδυνεύοντας. Μὲ τὸ πρόγραμμα αὐτὸ θ' ἀγωνισθῶ καὶ στὸ μέλλον, ὅταν τίποτε δὲ θὰ μὲ κωλύει νὰ ὑπογράφω τὶς γνῶμές μου. Μὲ τὴν ὑπόσχεσι αὐτὴ Σᾶς εὔχομαι καὶ πάλι συμπολῖται εὐτυχισμένος ὁ καινούργιος χρόνος, ἐκπληρωτὴς κάθε πόθου μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΙΝΟΣ ΘΕΡΙΝΟΣ

* * *

Ο κ. ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

Ἦρθε ὁ καινούριος χρόνος, ἀναγνῶστά μου, ὑποδέξου τον μὲ χαρά, στόλισέ τον μὲ καινούριες ἐλπίδες καὶ μὲ ὅσες σοῦ ἔμειναν ἀπὸ τὸν παλιὸ καὶ τράβα μὲ θάρρος, γιατὶ θὰ ἔχῃς μαζύ σου καὶ τὶς δικές μου εὐχές. Κι' ἂν παραστρατήσῃς, ἐδῶ εἶμαι ἐγὼ νὰ σὲ κουρκουσουρέψω, ὅπως σοῦ πρέπει.

Ο ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

* * *

Ο κ. ΑΝΑΣΤ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ἵνα ἐξυπηρετηθῇ καλλίτερον ἡ Νησίς μας, χρειάζεται νὰ τεθοῦν πρωτίστως κατὰ μέρος κάθε μικροφιλοτιμία, κομματικαὶ διαιρέσεις, μικροσυμφέροντα, ὑστεροβουλίαι καὶ ἐγωπάθειαι. Ἕνωσις πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν ὁμαδικὴν τῶν κοινωφελῶν, γεωργικῶν καὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων τῆς Νήσου μας. Ὡς εὐχὴν δὲ διὰ τὸ ἀνατεῖλαν νέον ἔτος θὰ ἔφερον ἰὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐμπνευσμένης προτάσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Σ. Στάθη τὴν

πρὸ πολλοῦ ριφθεῖσαν, περὶ Ὁμοσπονδίας τῶν Κυθηραϊκῶν Κοινωφελῶν Ὀργανώσεων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
Συνεργάτης

* * *

Ο κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Μία ἐξαιρετικὴ ὅλως τιμὴ γίνεται σήμερα εἰς τοὺς ἐκ τοῦ ἀφανοῦς συνεργάτας τῆς «Κυθηραϊκῆς».

Ἡ ὑπὸ ταύτης πρὸς τὸ ἀναγνωστικὸν

τῆς κρινόν, πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας παρουσίασίς των.

Δὲν εἶνε ὅμως μόνον συνεργάται οἱ ἀγωνισθέντες καὶ ἀγωνιζόμενοι διὰ τὸν ἴδιον ἱερὸν σκοπὸν ἱεροφάνται τῆς εὐγενοῦς ἰδέας· εἶνε συναγωνισταὶ καὶ ὡς τοιοῦτοι μᾶλλον γίνονται παρουσιάσιμοι καὶ δέχονται μὲ εὐχαρίστησιν τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην τιμήν.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» μᾶς παρουσιάζει καὶ ἡμεῖς τῆς εὐχόμεθα τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ της καὶ τὴν ἐξύψωσιν τῆς ἰδέας μας, εἰς τοὺς Κυθηρίους ποὺ θὰ μᾶς γνωρίσουν τὴν ἐνεὸς τοῦ Νέου Ἔτους πραγμάτωσιν

Ο ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ Ο

Εἰς τοὺς διανοουμένους ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἀπέτεινε τὴν ἐρώτησιν πῶς ἔπρεπε νὰ κατευθύνουν τὴν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ δρᾶσίν των οἱ Κυθήριοι, διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῇ καλλίτερον ἡ Νῆσός μας. Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ἔσχον τὴν καλωσύνην νὰ ἀπαντήσουν τινὲς καὶ τὰς ἀπαντήσεις των καταχωροῦμεν ὡς ἕπεται.

Ο κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΛΟΥΤΣΗΣ

Φίλη «Κυθηραϊκή»

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας, δι' ἧς ζητεῖτε καὶ τὴν ἰδικήν μου γνώμην περὶ τοῦ πῶς δύναται νὰ ἐξυπηρετηθῇ καλλίτερον ἡ νῆσός μας. Ἄλλα θέλει καὶ ἐρώτημα; Μόνον διὰ τακτικῆς συγκοινωνίας μετὰ τοῦ λοιποῦ κόσμου. Οὐδενὸς εὐτυχῶς στερεῖται ἡ μικρὰ πατρίς μας καὶ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν

ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ σύντομος ἐπισκόπησις τῶν κατ' αὐτὴν ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως.

Ἡ μετανάστευσις ἔσωσε βεβαίως τὸν τόπον. Τοῦτο εἶνε γεγονὸς ἀναμφισβήτητον. Δὲν γνωρίζω τί γίνεται εἰς ἄλλα μέρη καὶ ποῦ βασίζονται οἱ πολέμιοι τῆς μεταναστεύσεως, ἀλλὰ δι' ἐμὲ ὅστις ζῶ ἐπὶ ὁλόκληρον ἤδη τεσσαρακονταετίαν εἰς τὰ Κύθηρα καὶ παρηκολούθησα εἴπερ τις καὶ ἄλλος τὴν τοπικὴν τῆς νήσου ἐξέλιξιν, δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ μετανάστευσις ὑπῆρξε δι' αὐτὴν κυριολεκτικῶς σωτήριος.

Γνωστὸν ὅτι ἡ νῆσός μας, οὖσα κατὰ τὸ πλεῖστον πετρώδης καὶ ἄγονος, μὲ κτηνοτροφιαν μικρὰν καὶ μὲ πτωχὸν σχετικῶς ἔδαφος, εἶνε καὶ ἥκιστα ἐπιδεκτικὴ ἐντονωτέρας καλλιεργίας πρὸς παραγωγήν, καὶ εἶνε αὗτος ὁ κύριος λόγος ὅστις ἐξώθει ἀνέκαθεν τοὺς κατοίκους εἰς μετανάστευσιν, ἀπὸ τῶν παλαιοτάτων μὲν χρόνων εἰς Ἀνατολὴν καὶ ἰδίᾳ εἰς Σμύρνην καὶ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία, ἐπ' ἐσχάτων δὲ εἰς Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν. Καὶ εἶχε δίκαιον ὁ Κυθήριος, ὁ φύσει φιλόπονος καὶ ἐργατικός, νὰ μὴ ἀρκεῖται εἰς τὴν πτωχὴν ἀπόδοσιν τῆς καλλιεργείας τῶν γαιῶν του. Ἰδοὺ πρὸς βεβαίωσιν μία στατιστικὴ τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἐτησίας παραγωγῆς, εἰλημμένη ἐκ τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν τοιαύτης, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 μέχρι 1926. Κατὰ ταύτην ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία παράγει κατ' ἔτος ὡς ἔγγιστα ἐλαίου ὀκ. 500 χιλ., σιτηροῦ 550 χιλ., σίτου 125 χιλ., οἴνων 160 χιλ., γεωμήλων 60 χιλ., ἀμυγδάλων 40 χιλ. καὶ σύκων 30 χιλ. Δὲν ἦτο ἄρα δυνατὸν ὁ Κυθήριος νὰ περιορισθῇ ἐργαζόμενος εἰς τὸν τόπον, ὅπως ἀπολαμβάνῃ τόσον πενιχροὺς καὶ

κάθε ἰδεώδους, κάθε ὠφελίμου διὰ τὴν μικρὰν καὶ ὡραίαν νησίδα μας.

Γ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ
(Γῶγος - Πέρος)

* * *

Ο κ. Φ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Ἀφανεῖς μέχρι τῆς χθές, ταπεινοὶ συνεργάται καὶ ἀγωνισταὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος, παρουσιαζόμεθα σήμερον στὸ ἀγαπητὸν ἀναγνωστικὸν κοινὸν ὑπὸ τῆς «Κυθηραϊκῆς».

Ἡ τιμὴ εἶνε μεγάλη· τὴν ἀποδεχόμεθα ὡς ἐνθάρρυνσιν εἰς τὸν ἀγῶνά μας, ἀκούραστοι μαχηταὶ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων μιᾶς ἰδέας, ἑνὸς εὐγενοῦς σκοποῦ.

Ἂς ἐλπίσωμεν, παρουσιαζόμενοι, νὰ τύ-

χωμεν τῆς συνδρομῆς τῶν ἁπανταχοῦ Κυθηρίων πρὸς ἐπίτευξιν ἐπιμόχθου ἀγῶνος καὶ ἐκπλήρωσιν τοῦ πατριωτικοῦ μας σκοποῦ.

Ἂς εἶνε εὐτυχὲς τὸ 1927 δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Φ. Σ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ
(Ντετεκτίβ)

γλίσχρους τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του. Εἶχεν ἀνάγκην εὐρυτέρου ὁρίζοντος, ὅπως ἀναπτύξῃ τὸ φύσει ἐργατικὸν καὶ φιλοπρόοδον πνεῦμά του, καὶ ἡ μετανάστευσις δι' αὐτὸν ὑπῆρξεν ἐπιβεβλημένη. Ἀπέρχεται οὗτος εἰς τὴν ξένην καὶ διὰ τῆς ἀξιεπαίνου φιλοπονίας, ἐργατικότητος καὶ οἰκονομίας, ἀρετῶν αἵτινες τὸν χαρακτηρίζουσι, δὲν βραδύνει ἄφθονα νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὴν πατρίον ἐμβάσματα, προϊόντα τῶν κόπων καὶ τῆς ἐντίμου ἐργασίας του, καὶ ὡς τὰ πολλά, μετά τινα χρόνον, ἄλλοτε ἄλλον ἐπανέρχεται καὶ αὐτὸς ἀποκομίζων ἐκ τῆς ξένης πλοῦτον ἐντίμως διὰ τῆς ἐργασίας του κτηθέντα. Θέλετε μίαν ἀπόδειξιν τοῦ χρήματος ὅπερ εἰσρέει εἰς τὴν πατρίδα μας ἐκ τῶν μεταναστῶν; Κατὰ τὸ ἔτος 1923, ἀσχοληθεὶς ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου εἰς τὴν Τραπέζη ἐνταῦθα, συνέλεξα πάντα τὰ στοιχεῖα ἅτινα ἠδυνάμην νὰ μὲ ὁδηγήσῃ εἰς πιθανώτατον ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμβασμάτων καὶ ἀνεῦρον ὅτι ἀνῆλθον ταῦτα εἰς δραχμὰς 5.000.000, εἰς λίρας Ἀγγλίας 20.000 καὶ δολλάρια 30.000. Οὐδὲν ἄρα ἄπορον ἂν ἡ ὀψις τῆς πατρίδος μας ἐντελῶς μετεβλήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς νήσου ἐγένοντο οἰκοδομαὶ κατ' οὐδὲν ὑστεροῦσαι τῶν ἐν μεγάλαις πόλεσι τοιούτων καὶ ἀνηγέρθησαν περίκομψοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς ναοί. Παντοῦ εἰσήχθη ὁ πολιτισμός, ὁ πλοῦτος, ἡ εὐμάρεια. Ἐσωτερικὴ συγκοινωνία ὑπάρχει ὀκωσοῦν καλή, διότι πλὴν τῶν κεντρικῶν ὁδῶν καὶ τὰ πλεῖστα χωρία συνδέονται μεταξύ των δι' ἁμαξιτῶν τοιούτων, τῶν πλείστων γενομένων ἰδιωτικῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ δαπάνῃ. Ἡ ἐκπαίδευσις δαψιλῶς παρέχεται εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν νεολαίαν δι' 24 δημοτικῶν σχολείων, δύο ἑλληνικῶν καὶ 1 γυμνασίου, πάντων ἄριστα λειτουργούντων.

Μετὰ τὴν γενικὴν ταύτην βραχεῖαν ἐπισκόπησιν ἔρχεται τὸ ἐρώτημα: Τί μᾶς λείπει; κατὰ τί ὑστεροῦμεν; Καὶ εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἀπήντησα ἤδη ἐν ἀρχῇ: Ἐξωτερικὴ τακτικὴ καὶ ἀσφαλὴς συγκοινωνία. Καὶ ὅπως ἀποκτήσωμεν ταύτην ἔχομεν ἀνάγκην ἑνὸς λιμένος, ἐξασφαλίζοντος τακτικὰς προσεγγίσεις τῶν ἀτμοπλοίων, καὶ μιᾶς ὁδοῦ ἐξασφαλιζούσης ἄνετον τὴν μετάβασιν καὶ εὐχερῆ τὴν μεταφορὰν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου εἰς τὰ διάφορα κέντρα τῆς ἐπαρχίας. Εἶνε ταῦτα δυνατά; Ὄχι ἀδύνατα βεβαίως, ἀλλὰ δυσχερῆ καὶ δαπανηρά. Ἀπαιτοῦνται χρήματα, καὶ χρήματα πολλά, ὧν ἡ ἐξεύρεσις ἀποτελεῖ τὸν κύριον σκόπελον διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς τοιούτου ἔργου. Τὸ μέρος τοῦ λιμένος δὲν ἐνδιαφέρει, οὐδὲ πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τοπικισμοὶ καὶ ἰδιωτικὰ συμφέροντα. Δέον πάντες νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ γενικὸν τοῦ τόπου συμφέρον καὶ εἰς τοῦτο νὰ τείνωσι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι ἡμῶν. Καὶ ἀφοῦ εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παρυφὰς τοῦ νέου ἔτους ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εὔχομαι εἰς τοὺς ἀγαπητούς μου συμπολίτας τὴν αὐτὴν πάντοτε ὡς πάντα πρόοδον καὶ τὴν ἐν καιρῷ ἀπόκτησιν καὶ ἑνὸς λιμένος, ὁ ὁποῖος ἀναμφιβόλως νέαν θὰ δώσῃ ζωὴν καὶ νέαν πρὸς πρόοδον ὤθησιν εἰς τὴν ἀγαπητήν μας πατρίδα.

Κύθηρα. 24)12)926.

Μετὰ φιλικῶν χαιρετισμῶν
Δ. ΚΑΛΟΥΤΣΗΣ

Ο κ. ΔΗΜ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας, θὰ ἠγόραζα τὴν ἕνωσιν καὶ ὁμόνοιαν πρὸς κάθε καλόν, εὐγενές, φιλαν-

θρωπικὸν καὶ κοινωφελὲς ἔργον, ἀνεξαρτήτως κομματικῶν σκέψεων καὶ διαιρέσεων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ
Πρώην πληρεξούσιος

Ο κ. Ν. ΕΜ. ΣΤΑΗΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς»

Διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15)12)26 πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς σας ζητεῖτε νὰ σᾶς ἐκθέσω τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων ἤθελον ἐξυπηρετηθῇ κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἐπωφελῶς τὰ συμφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος. Περαιτέρω ζητεῖτε τὰς εὐχάς μου πρὸς τοὺς Κυθηρίους ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως κατ' αὐτὰς τοῦ νέου ἔτους.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, τῆς ὑποδείξεως δηλονότι τῶν δεόντων γενέσθαι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων δι' ἔργων φυσικῷ τῷ λόγῳ διοικητικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, γεωργικῶν, βιομηχανικῶν, δι' ἔργων συγκοινωνίας κλπ., ὁμολογῶ τὸ ἀναρμόδιον τῆς προσωπικότητός μου, στερουμένης τῶν ἀναγκαίων πρὸς τοῦτο ἐφοδίων.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, τῆς ἐκφράσεως δηλαδὴ τῶν εὐχῶν μου πρὸς τοὺς συμπατριώτας, ὁμολογῶ χάριτας, διότι μοὶ παρέχετε ἀφορμὴν νὰ πράξω τοῦτο.

Πρὸς τοὺς καλοὺς λοιπὸν καὶ πάσης ἐκτιμήσεως ἀξίους συμπατριώτας εὔχομαι ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ὑγείαν ἄκραν ἀδιατάρακτον, ἀναψύλειαν εἰς ὅ,τι εἶνε ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον πρὸς ἄνετον καὶ ἄλυπον βίον, καλὴν ψυχὴν περικοσμουμένην διὰ θρησκευτικοῦ συναισθήματος ἀκμαίου, προερχομένου ἐξ εἰλικρινοῦς καὶ βαθείας ἐκτιμήσεως τῶν χριστιανικῶν ἰδεῶν. Εἰς ἐπίμετρον τοῖς εὔχομαι σωτηρίαν ἐκ τῶν συχνότατα ἐτησίως κατασκηπτόντων ἐπὶ τῆς νήσου κεραυνῶν, οἱ ὁποῖοι δεινῶς τρομοκρατοῦσι τὴν ζωσαν σύστασιν. Πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος ἡ εὐγενὴς δέσποινα τοῦ κ. Ι. Δαπόντε μετὰ τοῦ μικροῦ της. Ἰδοὺ δὲ πῶς: Πρὸ δεκαπενθημέρου καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐνεφανίσθη καμμέγιστον νέφος μέλαν, ὡς ἄλλος ἄδης, φερόμενον ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς μετὰ ἐκθαμβωτικῶν ἀστραπῶν καὶ ἐκκωφαντικῶν ὀμβροντιῶν. Ἡ ἐπαφή του πρὸς τὴν ἐγγυτέραν εἰς αὐτὸ κατοικίαν τῆς Χώρας, ὅπου κατοικεῖ ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Ἰω. Δαπόντε, ἐγένετο ἀφορμὴ ἀκρήξεως φοβεροῦ κεραυνοῦ. Τὸ πυρφόρον βέλος, ὁ ἀπαίσιος οὗτος δαίμων τῆς καταστροφῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα, κατέστρεψε μικρὸν ἀργυροῦν εἰκόνισμα καὶ ἐξηφανίσθη εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, χωρὶς νὰ θίξῃ τὰ παρευρεθέντα ἐκεῖ τρία μέλη τῆς οἰκογενείας, κατάπληκτα ἐκ τῆς ἐκτυφλωτικῆς λάμψεως καὶ τοῦ ἐκ βάθρων συγκλονίσαντος τὸ οἴκημα δαιμονιώδους κρότου, ἐξ οὗ κατεβυμματίσθησαν πάντες οἱ ὑαλοπίνακες καὶ διερρήχθησαν πάντα τὰ κουφώματα τοῦ δωματίου. Ἡ διάσωσις τῶν παρευρεθέντων ἐκεῖ τριῶν ἀτόμων ἀποδίδεται γενικῶς ἐνταῦθα εἰς θαῦμα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων λειτουργεῖ ἐκεῖ πλησίον μικρὸς ναός.

Εἴθε ὁ Ὕψιστος νὰ σώζῃ ἀείποτε τοὺς συμπατριώτας μου ἀπὸ παντὸς ἀπευκτέου, ὅπερ ἐνδέχεται νὰ συμβῇ ἐκ νόσων, σεισμῶν καὶ ἐκ τῶν ἀπαισίων κεραυνῶν τοῦ Κυθηραϊκοῦ οὐρανοῦ!

Δεχθῆτε, παρακαλῶ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Πρόθυμος,
ΝΙΚ. ΕΜΜ. ΣΤΑΗΣ

Ο κ. ΒΑΣ. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγαπητὴ «Κυθηραϊκή»,

Ὅπως παντοῦ τὸ τέλειον ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, οὕτω καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τόπου τινὸς δύο εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦσι, ἡ παιδεία καὶ ἡ συγκοινωνία. Τὸ Γυμνάσιον ἰδίᾳ ἀνοίγει εὐρυτέρους ὁρίζοντας εἰς τὸν νοῦν, ἡ δὲ συγκοινωνία ἀποδεικνύει τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τοῖς σχολείοις διδασκομένων. Εἰς τὰ ἀγαπητά μας Κύθηρα ἔχομεν ἀνάγκην θαλασσίας συγκοινωνίας, ἥτις ἔχει ἀνάγκην λιμένων Οἱ ὑποδεικνυόμενοι ὡς καταλληλότεροι λιμένες Ἁγία Πελαγία ἢ Φυρὴ Ἄμμος καὶ Διακόφτιον ἔχουν προτερήματα ἢ ἐλαττώματα. Ὁ πρῶτος εἶναι καὶ πλησιέστερος τόσον εἰς τὴν γραμμὴν τῶν ἀτμοπλοίων, ὅσον καὶ τὰ χωριά, δὲν εἶναι ὅμως εὔκολος ἡ προσέγγισις μὲ τὸν βορρᾶν ἔχει δὲ ὅμως καὶ ἓν ἄλλο προτέρημα ὁ τόπος οὗτος, ὅτι ἔχει ἁμαξιτὴν ὁδόν. Τὸ Διακόφτιον εἶναι ἀσφαλέστερον μέρος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἀτμοπλοϊκὴν γραμμὴν κάπως μακρότερον κεῖται καὶ πρὸς τὰ χωρία καὶ ἄνευ ὁδοῦ, ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ ἔδαφος εἶναι τραχύ, διὰ νὰ γείνῃ κατάλληλος δρόμος, ὄχι μόνον διὰ ζῶα, ἀλλὰ καὶ δι' ἁμάξας καὶ αὐτοκίνητα, χρειάζονται πολλὰ χρήματα καὶ ἀμφιβάλλομεν, παρ' ὅλην τὴν ἐγνωσμένην φιλοπατρίαν τῶν συμπατριωτῶν μας, ὅτι εἶναι εὔκολον νὰ εὑρεθῶσι. Διὰ ταῦτα εὐχόμεθα εἰς τὴν ἀγαπητήν μας πατρίδα τὰ Κύθηρα κατὰ τὸ νέον ἔτος 1927 ἀποπεράτωσιν τοῦ γυμνασιακοῦ μεγάρου, περισσοτέραν καὶ πολυπληθεστέραν ἐπίδοσιν εἰς τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς καὶ συνένωσιν πατριωτικὴν τῶν διὰ τὴν συγκοινωνίαν τοῦ τόπου ἐνδιαφερομένων, διότι ἄνευ εἰλικρινοῦς συνεννοήσεως εἶναι ἀδύνατος ἡ κατασκευὴ λιμένος.

ΒΑΣ. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητὴς Γυμν. Κυθήρων

Ο κ. ΕΥΑΓΓ. ΠΑΥΛΙΝΗΣ

Ἡ εὐχή μου γιὰ τὸ 1927 εἶναι νὰ κατα

τος, δι' ὅπερ καὶ ἐπαξίως κατεχόντων λίαν ἐπίζηλον θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐν ᾗ βιοῦσιν. Εὔχομαι ἐπίσης εἰς τοὺς ἀγαπητούς μου συμπολίτας ὅπως ἐγκαταλείψωσι τὰς ἀναξίας τοῦ εὐφυοῦς καὶ φιλοπροόδου Κυθηρίου μικροτοπικὰς διαιρέσεις καὶ ἡνωμένοι συντρέχωσι πᾶν κοινωφελὲς Κυθηραϊκὸν ἔργον ἐπὶ μεγίστῃ ὠφελείᾳ ἡμῶν ἁπάντων καὶ τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ
Πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς

Ο κ. Π. ΣΤΑΘΗΣ

Συμμορφούμενος πρὸς σχετικὴν παράκλησίν σας, εὔχομαι πρὸς πάντας τοὺς Κυθηραίους, ἰδίᾳ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει διαμένοντας καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς ἐν Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ, ὅπως ἐξακολουθήσωσι μετὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ μεγαλειτέρου, εἰ δυνατόν, ἐνδιαφέροντος νὰ παρακολουθῶσι τὴν ζωὴν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας καὶ νὰ συνεισφέρωσι τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν συνδρομήν των εἰς πᾶν κοινωφελὲς ἔργον. Καὶ τοῦτο κατ' ἐμὲ ἀποτελεῖ, ὡς ἀποδεικνύουσι τὰ μέχρι τοῦδε συντελεσθέντα ἔργα τὸν μόνον καταλληλότερον τρόπον δι' οὗ θὰ ἐξυπηρετηθῇ καὶ θὰ προοδεύσῃ σχετικῶς ἡ νῆσός μας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
Δικηγόρος

Ο κ. Ι. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Διὰ τὰ Κύθηρα, διὰ τοὺς Κυθηρίους καὶ διὰ τὴν «Κυθηραϊκὴν» τὰς καλυτέρας μου εὐχάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ
Δικηγόρος

Ο κ. ΜΙΧΑΗΛ ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ

Ὁ κ. Μιχ. Φραντζεσκάκης νομίζει ὡς ἀπαραίτητον ὅρον τῆς εὐημερίας τῶν Κυθηρίων τὴν βελτίωσιν τῆς συγκοινωνίας των. Στοχειώδης πλέον ἀντίληψις ἐπιβάλλει τὸν σύνδεσμον ἁπάντων τῶν Κυθηρίων ὑπὲρ ἐξευρέσεως τῶν καταλλήλων μέσων καὶ κατορθωθῇ ἡ κατασκευὴ ἑνὸς μικροῦ λιμενίσκου, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Τὸ συμφέρον τόσον τῶν ἐν τῇ νή-

σῳ βιούντων, ὅσῳ καὶ τῶν ἐν τῇ ξένῃ εὑρισκομένων ἐπιβάλλει τὴν ἔναρξιν ἐνεργειῶν καὶ οὐχὶ ἡμμέτρων. Ἡ συγκοινωνία ἑνὸς τόπου εἶναι ὁ πολιτισμός του. Καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ λησμονημένο ἀπὸ τοὺς ξένους νησί μας μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ γνωσθῇ καὶ θὰ παρουσιάσῃ τὰς φυσικάς του καλλονὰς καὶ τὴν κοινωνικὴν τοῦ τόπου πρόοδον.

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗΣ
Φαρμακοποιὸς ἐν Ἀθήναις

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΙΟ ΠΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ!...

Σκυφτὴ ἀπ' τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ, μὲ τὴν ὄψι χλομὴ ἀπ' τὴν ἀρρώστεια, ποὺ τὴν ἔκαμε νὰ ἀγκαλιάσῃ τὸ Τσιρίγο, ποὺ ἦταν γι' αὐτὴν ὁ κόσμος ὁλόκληρος μέχρι πρὸ ὀλίγου, μὲ τὰ ἀσημένια μαλλιά της σκεπασμένα καλὰ κάτασπρα τὴ λαχανόρενια μεγάλη μαντίλα της, τὴν συνάντησα μιὰ μέρα σ' ἕνα ἀπ' τ' αὐτοκίνητα ποὺ συνδέουν τὴν Ὀμόνοια μὲ τὴν πλατεῖα Ἀγάμων.

Ἔτρωγε τὰ μάτια μου, ἔξυσα τὴ μεγάλη μου μύτη. Ἦταν αὐτή, ἢ ἔκανα λάθος. Φαντάσθηκα πῶς αὐτὴ ἦταν. Ἡ θειὰ τοῦ ἀγαπημένου μου φίλου Γιάννη Καλλίγερου, ἡ γρηὰ «Σμυγαδερή». Μὲ τὸ φουστάνι της ἀπὸ κλαδεστὸ «φαραὼ» τσίτι πλατὺ καὶ πτυχωτό, μύριζε Τσιρίγο ἀπὸ μιὰ ὥρα δρόμο.

— Γειά σου πατριώτισσα, τί γίνεσαι, πῶς ἐδῶ;

Μὲ κύτταξε καλά, σὰ νἄθελε νὰ μὲ γνωρίσῃ σὲ τρόπο ποῦ νὰ μὴ γελασθῇ καὶ

— Καλὰ παιδί μου, τοῦ λόγου σου; — καὶ ἐπεμβαίνει ὁ ἀκόλουθός μου. Εἶνε αὐτὸς ποὺ βγάζει τὴν «Κυθηραϊκή».

— Μπράβο, παιδί μου. Ἡ ἔρημη ἀρρώστεια ποὺ λὲς τῆς κόρης μου μ' ἔκανε νἄρθω δῶ σὰν κόρες μου.

— Καὶ πότε γιὰ κάτω; Γρήγορα αἴ;

— Ἂν μὲ διώξουν ἡ κόρες μου. . .

— Σὰ νὰ λέμε δηλαδὴ σοῦ καλάρεσε.

— Τί λὲς γυιέ. Μεγαλεῖο πρᾶμμα ἡ Ἀθήνα σας. Αὐτοκίνητα, τραμβάγια, θέατρα καὶ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα σὸ θὲς βρίσκεις ἐδῶ.

— Ὥστε γιὸκ Τσιρίγο πιό.

— Τώρα δὲ σοῦ λέω, γρηὰ γυναῖκα ἐγώ, δὲν ἔχω πέρασι δῶ κάτω. Νἄμουνα ὅμως δεκαοχτὼ χρονῶν κοπελοῦδα δὲν τὸ κοινοῦσα πιά. Θὲ παντρευόμουνα δῶ.

— Μὰ ἐσὺ δίδασκες τοὺς νειοὺς τοῦ τόπου νὰ πέρνουν παπουῦτσι ἀπὸ τὸν τόπο τους. . .

— Αἴ! μὰ τότε δὲν ἤξερα τὴν Ἀθήνα. . .

— Ὥστε ἐκεῖνος ποὺ γυρίζουν ἀπ' τὴν Ἀμερικὴ γιὰ νὰ παντρευθοῦν στὸν τόπο τους;

— Εἶναι θεόμουρλοι καὶ χαραμίζουν τὰ δολλάριά τους.

Ἡ συζήτησις καθίστατο ἐνδιαφέρουσα καὶ ἀπεφάσισα νὰ τὴν τσινάρω.

— Καὶ τί νέα ἀπὸ κάτω πατριώτισσα;

— Τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Λιμάνι θέλουμε μὰ ποῦ θὰ τὸ φτιάσουμε δὲν ξέρουμε. Σχολεῖα ἑτοιμάζουμε, μὰ ποῦ θὰ τὰ χτίσουμε βρέστο καὶ σύ. Γυρεύεις, φασαρίες καὶ κουρσαφέξαλα.

— Καὶ τὰ πολιτικὰ πῶς πήγανε;

— Δὲν ξέρω.

— Λὲν μπορεῖ νὰ μὴ ξέρεις, ἀφοῦ ἤρθανε κεῖ.

— Λὲν ξέρω, σᾶπαξ φήμισα.

— Πὲς καλύτερα πως σε θὲς νὰ μοῦ πῇς.

— Πάρτο κ' ἔτσι.

— Γιατί;

— Βενιζελικὴ ἐφημερίδα βγάνεις, θὰ χάσω τὰ λόγια μου.

Εἶδα κι' ἔπαθα νὰ τὴν πείσω πῶς δὲν εἶχε δίκαιο καὶ ὅτι ἡ «Κυθηραϊκὴ» κάθε ἄλλο παρὰ βενιζελικὴ εἶναι.

Καὶ ἀπεφάσισε νὰ μιλήσῃ.

— Ἐνικήσαμε, μοῦ εἶπε.

— Ποιός;

— Ἐμεῖς οἱ βασιλικοί.

— Μὰ πῶς ἐνικήσαμε, ἀφοῦ. . .

Δὲ μ' ἄφησε νὰ τελειώσω. Μὲ ἔκοψε μένα·

— Ἔτσι μὲ συμφέρει νὰ λέω. Τί σὲ μέλλει σένανε;

Καὶ σᾶ νὰ πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ της μιὰ ἰδέα μοῦ φώναξε:

— Δὲ μοῦ λές. Μπᾶ, κι' ἑτοιμάζεσαι, γιατί σὲ βλέπω καὶ γράφεις, νὰ μὲ γράψῃς στὴν ἐφημερίδα καὶ νὰ μὲ ρεζιλέψῃς. Ἀλλὰ πάλι δὲ μὲ μέλει τί θὰ πῇ ὁ κόσμος, μόνο ὁ γέρος μου.

— Ἀμπᾶ τῆς εἶπα μὲ ἕνα τρόπο ποῦ ἦταν σᾶ νάλεγα: ναί.

Κι' ἐπειδὴ τὸ αὐτοκίνητο εἶχε φτάσει στὸ τέρμα, τῆς ἔδωκα τὸ χέρι.

— Γειά σου, καληνύχτα, τῆς εἶπα. Καὶ περαστικά.

Μοῦ κράτησε τὸ χέρι λίγο καὶ

— Κύττα μὴ βάλεις τὄνομά μου μπάφε μ' σ' αὐτὸ ποῦ θὰ γράψῃς, γιατί θὰ βρῶ τὸν μπελᾶ μου.

— Ἔχεις τὸ λόγο μου, τῆς εἶπα.

Καὶ βλέπετε; Τὸν τηρῶ.

ΑΛΚΙΣ ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΠΕΝΝΙΕΣ-ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

Ἡ ἡμέρα τῆς Πρωτοχρονιᾶς διῆλθεν ἐν ἠρεμίᾳ.

— Δύο ὁλόκληρες νύκτες κατηναλώθησαν εἰς τὴν χαρτοπαιξίαν γιὰ τὸ καλὲ τοῦ χρόνου.

— Ἐκ τοῦ γενικοῦ ἀπολογισμοῦ συνάγεται ὅτι οἱ περισσότεροι ἔχασαν καὶ οἱ κερδισμένοι ὑπῆρξαν ὀλίγοι.

— Παρὰ τὴν ἀκρίβειαν ὅλων τῶν εἰδῶν, οἱ συμπολῖται δὲν ἐστερήθησαν τῆς πατροπαραδότου βασιλότητας.

— Οἱ φοῦρνοι ἐπὶ ἡμέρας ἔψηναν χριστόψωμα καὶ ἀγιοβασιλόπητες.

— Στοὺς φούρνους τοῦ ἔξω πρὸ παντὸς δήμου ἐκυριάρχησαν τὰ μελομακάρουνα (οἱ Μελητο-μακαροῦνες).

— Ἀπό τινων ἡμερῶν ἐθεάθη ἐπικαθημένη θαρραλέα ἀντικρὺ τῆς νήσου μας, ἡ λευκὴ «Νύφη τοῦ Βορρᾶ».

— Καὶ εἰς τὸ βουνὸ τῆς Ἁγίας μονῆς ἐσλόρπισε τὰ λευκά της δῶρα, ἀλλὰ δὲν ἐμεινεν ἐπὶ πολύ.

— Οἱ συμπολῖται Νεμρὼδ ἐξεστράτευσαν ἀπὸ ἡμέρας εἰς λεκανοπέδιον τοῦ Κακουρίνου στῆς Ὄχιλες γιὰ μπεκάτσες.

— Οἱ τυχηρότεροι ἐξ αὐτῶν δὲν κατώρθωσαν νὰ κτυπήσουν ἀκόμη τίποτε ἄλλο ἀπὸ μερικὲς τσίκλαις, τραυλὲς καὶ κοταμῆτες.

— Τὸ κρύο ἐνέσκηψε δριμύ, ἀλλὰ τὸ «περάσματο» τῆς μπεκάτσας ἐπέρασαν πλέον. Πυῦ καὶ ποῦ καμιὰ ἀγριόπατα.

— Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὰ Μηλέτα, ὅτι κάποιος παρὰ τὸ χωρίον Φριλιγκιάνικα, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγνώρισε ἀδοκήτους γλυκύτητας.

— Δοχεῖον πλῆρες μέλιτος, τὸ ὁποῖον μετέφερε κάποιος συγχωρισνός του εἰς τὸν Ποταμόν, κατέπεσε καὶ τὸ μυστικὸν περιεχόμενόν του ἐξεχύθη κατὰ γῆς.

— Οἱ διαβάται, ἀνακάπτοντες τὸ βῆμα, ἐθλίβοντο διὰ τὸ μικροδυστύχημα.

— Κάποιος ὅμως δὲν ἐννοοῦσε νὰ στενοχωρηθῇ διὰ τὴν ἀφορμήν. Ἀπαθέστατα ἐπῆρεν ἕνα ξύλο, ἐμάζεψε ὅσο μποροῦσε ἀπὸ τὸ χυθὲν μέλι, τὸ ἔβαλεν εἰς ἕνα πρόχειρον δοχεῖον καὶ ἀπῆλθεν ἀτάραχος διὰ νὰ τὸ πωλήσῃ ὡς μέλι τῆς Ἁγίας Μονῆς ἀγνότατον.

— Κάποιος ἀναγνώστης τῆς «Κηθυραϊκῆς» μᾶς διηγήθη τὸν ἑξῆς διάλογον μεταξὺ δύο ψαράδων συμπολιτῶν στὸ Μελιδόνη.

— Ἐψάρευεν ὁ Ἰωάν. Μπρατσάλης, τοῦ ὁποίου τυ ἕνα μάτι εἶνε ὑάλινον μετὰ τοῦ Βασ. Παχουντάκη. Ὁ δεύτερος ἠρώτησε τὸν πρῶτον τοῦ ὁποίου τὸ ἕνα μάτι εἶνε ἀπὸ γιαλί, ἀπὸ ποῖο μάτι βλέπει καλύτερα. Καὶ τοῦ ἀπεκρίθη ἀπὸ τὸ γυάλινο. Σὲ λίγη ὥρα ἔπεσε τὸ γυάλινο μάτι τοῦ Μπρατσάλη στὴν θάλασσα, ὁ δὲ Παχουντάκης ἐφώναζε σὲ κάποιο βαρκάρη. «Ἐλα ἐδῶ μωρὲ νὰ βγάλῃς τὸ μάτι τοῦ ἀνθρώπου». Προφανῶς τὸ μάτι ἔπλεεν εἰς τὴν θάλασσαν.

ΡΑΚΟΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

(Τὰ δημοσιευόμενα κοινωνικὰ νέα προπληρώνονται).

Γάμοι.

Ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἐν τῇ πόλει τῶν Κυθήρων κ. Παναγ. Βενέρης ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀθανασίας Γ. Πετροχείλου. Ἡ «Κυθηραϊκὴ» εὔχεται βίον εὐτυχῆ.

× × ×

Γεννήσεις

Εἰς τὸ χωριον Καρβελᾶ ἔλαμψεν αἰσίως ἄρρεν ἡ σύζυγος τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Ἰωάννου Συμητεκέλου. Νὰ τοῖς ζήσῃ.

Ι. Ε. Κορωναῖος

× × ×

Ἑορταὶ

Αὔριον ἑορτάζει ὁ ἰδιοκτήτης διευθυντὴς τῆς «Κυθηραϊκῆς» κ. Ι. Λίνος Θερινός. Ἡ σύνταξις καὶ τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς «Κυθηραϊκῆς» τοῦ εὔχεται χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

× × ×

Θάνατοι.

Πλήρης ἡμερῶν ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη προχθὲς ἡ συμπολίτις μας χήρα Ρόζα Διαμαντοπούλου. Τὴν γαῖαν ἔχει ἐλαφρᾶν.

Ε. Α.

Πρὸ ἡμερῶν ἀπεέβιωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Πειραιεῖ ἡ ἀδελφὴ τοῦ κ. Ἀθαν. Φυρροῦ Βασιλική. Τοῦς οἰκείους συλλυπούμεθα.

Α. Κ. Ε.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Πέμπτη 6 Ἰανουαρίου 1927

ΟΙ ΧΑΜΕΝΟΙ

Ὑπάρχει μιὰ ἡμέρα εἰς τὸ ἔτος, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι, λίγο-πολύ, εἶνε... χαμένοι. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶνε ἡ 1η Ἰανουαρίου. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν χάσει εἰς τὸν μπακαρᾶ. Ὁ αὐτός, στερεότυπος, ἀναλλοίωτος, ἀμετάβλητος διάλογος ἐπαναλαμβάνεται κάθε πρωτοχρονιά:

Ο

Λοιπόν, πῶς πῆγες;

Ἔνασα!

Ποιός θὰ μᾶς λύσῃ αὐτὸ τὸ μυστήριον;

Πῶς συμβαίνει νὰ χάνουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι;

Καὶ ποῖος λοιπὸν ὁ κερδισμένος; Ἰδοὺ μία σειρὰ ἐρωτημάτων ποὺ περιμένει ἀπάντησιν. Εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς διαλευκάνῃ τὸ μυστήριον διὰ μιᾶς ὀρθῆς ἀπαντήσεως, θὰ προσφέρωμεν τιμάχιον πήττας τῆς ὁποίας τὸ χρυσοῦν νόμισμα δὲν εὑρέθη ἀκόμη.

ΚΟΣ

Ἀπὸ ὁ λευκωμά μου

ΞΕΚΟΥΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Στὸ Λευκωμά μου ποὺ χαρὰ τῆς θλίψης (θὰ κρατήσω
Στὴ χειμωνιὰ τῆς νειότης μου ποὺ κάποτε (θὰ φτάσῃ
Ἀπ' ὅσους θὲ νὰ γράψουνε μιὰ ἄρτ θὰ (ζητήσω
Κανεὶς μὲ λόγια θλιβερὰ τὰ φύλλα ἂς μὴ (λεκιάσῃ...
Στὴν ἄνοιξη τῆς νειότης μου ἡ θλίψη δὲν (παιριάζει
Κι' ὅ,τι θὰ μείνῃ ἀνάμνησι στὸ πέρασμα (τοῦ χρόνου
Θέλω χαρὰ νὰ γίνεται στῆς θλίψης τὸ (μαράζι
Καὶ νἄναι ἕνα γελούμενο ξεκούρασμα τοῦ (πόνου...

(Ἀπὸ τὸ λευκωμα τῆς συνεργάτιδος Κυθηρίας δος Κ....)

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἀφοῦ ἀγιάσαν τὰ νερὰ καὶ κάθε ρεῦμα·
Ἡ λειψυδρία ἐπανῆλθεν εἰς τὸ σπίτι
Ἐν εἴδη δὲ περιστερᾶς τὸ νέον πνεῦ- (μα...
Μιὰ κουτσουλιὰ μᾶς ἄφητε στὴ μύτη.

Ὁ Λέανδρος

Τὸ φλίμ τοῦ νησιοῦ

Η ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟΣ ΓΡΑΙΑ

Μὲ τὴν ἔνταστιν τοῦ ψύχους, εἴμεθα νευρικὰ ἐρωτηματικώτεροι διὰ τὴν ἄνοιξιν. Κανεὶς δὲν ἀντέχει εἰς τὸν μακρὸν χειμῶνα. Τέκνα καὶ ἡμεῖς τῆς Μεσημβρίας, ποθοῦμεν τὴν γλυκυτάτην θαλπωρὴν τοῦ ἡλίου, τὸν γαλάζιον οὐρανόν, θέλομε νὰ παίξωμε καὶ τὸν χειμῶνα τὸ τάβλι μας στὸ ὕπαιθρον.

Εἶνε Σάββατον ἀπόγευμα. Ἡ γῆ εἶνε ἡλιόλουστος. Κάνω μιὰ ἐπίσκεψι στὸ Τουρκοβοῦνι τῆς γρηᾶς Γιάννενας τῆς Μούγκενας. Εἶνε ἡ παπίγνωστη γρηὰ στὸ μοναχικόχωρο τοῦ Τσιρίγου. Εἶνε μιὰ γρηὰ τῆς φύσεως, ἀπὸ κεῖνες ποὺ περνοῦν τὴν ζωήν των εἰς τὸ ὕπαιθρο, μελετῶντας συνεχῶς τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια πράγματα, τὰ ἁπλούστερα καὶ τὰ μεγαλοπρεπέστερα· τὸν οὐρανόν, τὰ ἄστρα, τὸ φῶς, τὴν σκιάν, τὴν γῆν καὶ τὰ δένδρα.

— Λοιπόν, κυρὰ Γιάννενα, πότε λὲς νὰ καλωσυνέψῃ;

— Περίεργον, καψούλι μου, μοῦ ἀπαντᾷ εἰρωνικὰ ἡ γραία. Ὅλοι μὲ ἐρωτοῦν τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Γρηὰ ἐγὼ τί μπορῶ νὰ ξέρω;

Ἐκίνησε δυσπίστως τὴν λευκόμαλλον κουρεμένην κεφαλή της δηλώσασα:

— Θὰ σοῦ πῶ κάτι «μωρὲ παιδί». Ἀκόμη δὲν ἦρθε ὁ χειμῶνας.

Ἐπάγωσα εἰς τὴν ἀπροσδόκητον ἐκείνην προφητείαν.

— Διατί σᾶς κακοφαίνετε, παρακαλῶ; Τί μῆνα ἔχομεν; Μόλις ἐμπήκαμεν εἰς τὸν Γενάρην. Σὰν παληὸς ἄνθρωπος ἐγὼ πηγαίνω μὲ τὸ παληὸ ἡμερολόγιον. Μοῦ φαίνεται πῶς μὲ τὸν παληὸ Καζαμία πάει καὶ ὁ χειμῶνας. Τόσα χρόνια ποὺ ζῶ αὐτὰ εἶδα καὶ αὐτὰ λέω.

Ἠναγκάσθηκα νὰ δεχθῶ τὰς σκληρὰς δηλώσεις τῆς γρηᾶς καὶ ἠρώτησα μονάχα:

— Καὶ πῶς θὰ πάῃ αὐτὸς ὁ χειμῶνας, εἰς τὸν ὁποῖον μόλις εἰσήλθομεν;

Ἐμειδίασε σὰν ἐπιεικὴς καλὴ γραῖα πρὸς ἀμαθῆ νεώτερόν της.

— Πῶς θέλετε νὰ' πάῃ ὁ χειμῶνας; Σὰν καλοκαίρι: Καὶ βοτιχὲς θὰ ἔχῃ καὶ νότια καὶ πάγη καὶ τὸν βορειὰ καὶ τὴν ναπιά του.

— Τί λένε τ' ἀστέρια; Θὰ εἶνε βαρὺς ὁ χειμῶνας; Δὲν πρέπει νὰ ἀρνηθῆς, θειά, ὅτι ἔχει καὶ χειμῶνες καλούς.

— Ἔχετε παγκάλια: ἀντηρώτησεν ἡ μετεωρολόγος γραῖα.

Ὁ Γυρολόγος

"ΕΝΤΑΛΒΑΪΣ,,

Ἐξηκριβώθη ἀδιαψεύστως, ὅτι ἡ ὡραιότης τῆς Μαίρης Πίκφορδ ὀφείλεται εἰς τὴν χρῆσιν τῆς κρέμας ΕΝΤΕΛΒΑΪΣ. Ο

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ἔσβυσε ὁ χρόνος τῶν πόνων μου...

Στὴ βύση του ἕνας στεναγμὸς ἀνακουφιστικὸς βγαίνει ἀπ' τὰ χείλη μου, κι' ἡ ἐλπίδα χαμερώνει τὴν πονεμένη καρδιά μου... Στὴν ἀγάπη σου, ἄλυκο ρόδο τῶν μυστικῶν πόθων μου, στηρίζω τὸν πύργο τῶν νέων μου ὀνείρων. Τὸν στερεώνω μὲ τὴν πίστι στὴν εἰλικρίνεια τῆς ψυχῆς σου καὶ τὴ δύναμι τῆς ἀγάπης μου. Ἐλπίζω ὁ καταλύτης χρόνος νὰ μὴ τὸν γκρεμίσῃ κι' ἡ ἀπιστία νὰ μὴ σκάψῃ ποτὲ τὰ θεμέλια τῆς εὐτυχίας μας...

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΟΥ

Χαρούμενα χτυποῦν οἱ καμπάνες στοῦ χρόνου τὴν ἀλλαγή... Φαιδρὰ τὰ παιδιὰ φέλνουν τὰ κάλλαντα κι' ὁ κόσμος πανηγυρίζει στὸ ξανάνιωμα τῶν ἐλπίδων του... Δῶρα πολύτιμα ἀλλάσσουν σήμερα ὅλοι ὅσοι ἀδιάρρηκτα τοὺς ἑνώνει ἡ ἀγάπη κι' ὅσοι ἐλπίζουν στὴν εὐτυχία τοῦ αὔριο. Μικρή μου ἀγαπούλα, χαρά μου κι' ἐλπίδα μου, τί τάχα νὰ σοῦ χαρίσω; Τὰ δῶρα ποὺ κανεὶς μὲ χρῖμα ἀγοράζει, εἶναι πράγματα, ποὺ τὰ φθείρει ὁ χρόνος, ποὺ φτάνει μιὰ μέρα καὶ χάνουνται ἀνώφελα... Μὰ ἐγὼ δὲν θέλω τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης μας φθαρτά. Θέλω καὶ ταπεινά, σὰν κάθε τι ποὺ ἀγοράζεται. Γι' αὐτὸ σοῦ στέλνω τὰ ρόδα ποὺ ἀνθίζουν στὸν κῆπο τῆς ἀγάπης μας, θρεμμένα ἀπ' τῆς καρδιᾶς μου τὸ αἷμα κι' ἀναστημένα ἀπὸ τὰ δάκρυα τῶν πόνων μου... Τραγούδια ἁπλᾶ, διαμάντια πλεγμένα στὸ καθαρὸ χρυσάφι τοῦ αἰσθήματος καὶ δουλεμένα ὑπομονητικὰ μὲ τὴν τέχνη. Δέξου τα. Θάναι αἰώνια μιὰ ἀνάμνησις τῆς ἀγάπης, ποὺ γιὰ σὲ κρύβω στὰ στήθη μου...

ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΟΥ

... ποὺ μοῦστειλες τὰ κρατῶ σὰν κάθε τι ποὺ ἀπ' τὰ χέρια σου πάρσε. Εἴτε ἡ ἀγάπη μᾶς ἑνώσει μιὰ μέρα μὲ τὸν ὑμέναιο, εἴτε ἡ μοῖρα πικρὰ μᾶς χωρίσει στὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ, θὰ τὰ κρατήσω γιὰ πάντα φυλαγμένα ἀπὸ κάθε βλάβη ποὺ φέρνει ὁ καιρὸς μιὰ ἱερὴ ἀνάμνησι τῆς χαρᾶς ποὺ κοντά σου μόνον ἐγνώρισα...

ΑΠΟΨΗ

Ἀπόψε εἶμαι λίγο χαρούμενος. Νοιώθω τὸ μέλλον νὰ μοῦ γελᾷ, κι' ἐλπίζω σταθερὰ σ' ἕνα ὡραιότερο αὔριο...

ΚΙ' ΟΤΑΝ

Ἡ δυσπιστία σου ἐλύθηκε πιά, καὶ μὲ πρεσμένεις καὶ πάλι τὸ βύλι. Ὦ ἀγαπημένο λουλούδι τῶν πόθων μου, δειλὸ χλωμὸ γιασεμὶ τῶν μυστικῶν στοχασμῶν μου, πόσο σ' εὐχαριστῶ... Μὲ μυστικὴ λαχτάρα μετρῶ τὶς ὧρες ποὺ περνοῦν καὶ μ' ἀγωνία προσμένω τῆς ἀπολύσεως τὴν ἡμέρα. Κι' ὅταν γιὰ μιὰ στιγμὴ διψασμένα τὰ χείλη μου θὰ σβύσουν τὴ φλόγα τους στῶν δικῶν σου τὴ λαύρα, ὁ παράδεισός δὲ θὰ ἔχῃ πιὰ μυστικὰ ποὺ νὰ μοῦ εἶν' ἄγνωστα...

Δρόσος Ἀλόης

ΣΤΗ ΑΝΗΣΜΟΝΙΑ ΜΟΥ

Μιὰ νεκρίλα χύνεται στὸ πρόσωπό μου, ὅταν σκέβομαι τὰ γυρίσματα τοῦ τροχοῦ τῆς ζωῆς.

Ὅταν νοιώθω πῶς τίποτε δὲν ὑπάρχει σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, ὅτι ὅλες μας οἱ εὐτυχισμένες στιγμὲς καὶ οἱ στιγμὲς τῆς δυστυχίας μας ἀκόμη εἶνε τόσο φευγαλέες, ὁ νοῦς μου ἐξίσταται καὶ φρίττει. Καὶ ἀκόμη καὶ ἐκεῖνα ποὺ ἡ καρδιά μου ἀποστρέφονταν καὶ ποῦ μισοῦσα, χάνονται κι' ἐκεῖνα καὶ μένω μόνος καὶ χάνομαι κ' ἐγὼ μέσα στὸ κενὸ τοῦ ἀπείρου. Καὶ γιὰ στερνὸ περίγελο μοῦ μένει μιὰ θαμπὴ ἀνάμνησις γιὰ κεῖνα ποὺ σὰν ὄνειρα διάβηκαν μπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια μου. Μόνος γυρίζω γυρέβοντας παρηγοριά. Καὶ μόνον ἡ ἠχὼ τῆς καμπάνας, ποὺ φτάνει πέρα ἀπὸ τὴν ὁμίχλη, μοῦ ἀναπάλλει παληὲς καὶ μακρυνὲς ἀναμνήσεις.

Εὐτυχισμένη ἡ καμπάνα, ποὺ μὲ ὅλα τὰ γεράματά της σκορπίζει τὴ θρησκευτική της κραυγή.

Ἡ ψυχή μου, κυριευμένη ἀπὸ τὴν ἀνίαν, ἀναπάλλει συχνὰ μὲ τὴν ἠχὼ τῆς ἀδυνατισμένης φωνῆς της.

ΓΕΩΡΓ. ΚΡΙΘΑΡΗΣ
(Κόλιας)

ΝΕΚΡΑΝΘΕΜΑ

Βαδίζων τὸ ψῆρας, ἐκλεκτὸς συμπολίτης, τύπος καλοῦ οἰκογενειάρχου, ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη πρὸ ἡμερῶν ἐν Κυθήροις ὁ Ἐμμ. Στάθης, πατὴρ τοῦ ἤδη Γυμνασιάρχου Κυθήρων.

Ἡ «Κυθηραϊκή», συλλυπουμένη τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος, ραίνει τὸν τάφον του μὲ τὰ θερμὰ δάκρυά της!

Πολύκλαυστος μήτηρ, ἐνάρετος καὶ σεμνὴ τοῦ Πειραιῶς Δέσποινα, ἡ Βρετὴ Βενάρδου, ἐξεμέτρησε πρὸ ἡμερῶν τὸ ζῆν, θρηνουμένη ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ γνωστούς.

Τύπος οἰκουρᾶς ἐγκατέλειπε πενθοῦντα τέκνα καὶ συγγενεῖς τὸν κ. Δημ. Βενάρδον.

Γ. Π.

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΤΣΙΜΕΡΙ

Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος ὁ Θάνος Μηλιδώνης, ποὺ κι' ἂν θυμώσῃς μὲ αὐτὸν ποτέ σου δὲ μαλώνεις.

Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιὰ
— Βουλὴ πὼς μ' ἄφησες μακρυά — κι' ἀρχὴ — κι' ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος
τοὺς καφὲ — τοὺς καφέδες πάω μόνος.
Ἀρχὴ ποὺ βγῆκεν ὁ Χριστός,
φτωχὸς ὡσὰν κι' ἐμὲ κι' αὐτός·

στὴ γῆ — στὴ γῆ νὰ περπατήσῃ
ψήφους γιὰ — ψήφους γιὰ νὰ σᾶς ζητήσῃ.
Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται
Κυθήριοι τὸν κατέχετε
ἀπὸ — ἀπὸ τὸν Ἀῆλία
τοῦ Φατσέ — τοῦ Φατσέα τ' ἀργαλεῖα.
Αὐτὸς στὰ χέρια του κρατεῖ
κι' ὁ κὺρ Νικόλας τὰ ζητεῖ
μ' αὐτὸς — μ' αὐτὸς δὲν τοῦ τὰ δίνει
βουλευτής — βουλευτὴς σὰν θὲ νὰ γίνῃ..
Βιστάει καὶ προκήρυξι
ποὺ μοιάζει διακήρυξι
τὸν τό — τὸν τόπο. πῶς θὰ σώσῃ
ἀπ' τὴ φτώ — ἀπ' τὴ φτώχεια του τὴν τόση.
Κι' ὁ Καφαντάρης ὁ κλεινὸς
σὰν οἰκονομικὸς δεινὸς
ζητᾷ — ζητᾷ νὰ τοῦ τὴν πάρῃ
μὴ τὸν φά — μὴ τὸν φάῃ στὸ Καντάρι.

Ἄλκις

ΦΛΥΑΡΙΕΣ ΠΡΩΤ. ΧΡΟΝΙΑ ΙΚΕΣ

ΣΤΗ ΒΙΤΡΙΝΑ

Ὁ Κοῦκλος καὶ ἡ Κούκλα ἐπαίζανε μαζύ,
κ' ἔλεγαν παραμύθια γιὰ τὴ τρελλὴ ζωή.

Παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς. Ἐπισκέ

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἔτησία ..... Δραχ. 50

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἔτησία ..... Λ. Ἀγγ. 1

» ..... Δολλ. 3

ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἔτησία Γρόσια διατιμήσεως 50

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος δέον νὰ φέρῃ σφραγίδα ὁμοίαν προς τὸν τίτλον τῆς ἐφημερίδος.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΤΟ 1927

Εὐελπι ἀνατέλλει τὸ νέον ἔτος ὑπὸ οἰωνοὺς αἰσίους. Διαδέχεται ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ὠργίασεν ἡ πολιτικὴ αὐθαιρεσία. Τὸ 1926 φεύγει ὑπὸ τὴν δικαίαν κατακραυγὴν τοῦ λαοῦ. Κατελύθη μία δικτατορία διὰ νὰ ἀνατείλῃ ἄλλη ἡμιδικτατορία. Εὐτυχῶς αἱ ἐκλογαὶ ὑπῆρξαν ὁ προάγγελος μιᾶς ὁμαλῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐξελιχθῇ κατὰ τὸ ἀνατέλλον ἔτος. Μερικὰ σύννεφα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς τελευταίας του ἡμέρας ἐνεφάνησαν ὑπολείμματα θυέλλης ποὺ ἐπέρασε— ἤρχισαν διαλυόμενα καὶ αὐτὰ διὰ νὰ κτιριαρχήσῃ εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα ἡ εὐδία.

***

Ο ΣΤΡΑΒΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» μὲν ἐνθουσιασμὸν ἀγγέλλει τὴν ἀποστολὴν 500 λιρῶν διὰ τὸν δρόμον Ἀρωνιαδίκων—Διακοφτίου. Οὐδεὶς φθόνος. Καλλίτερα μάλιστα θὰ ἦτο, ἂν εὑρίσκοντο καὶ ἄλλοι ἀφελεῖς, οἱ ὁποῖοι νὰ διασταυρώσουν ὅλην τὴν νῆσον μὲ δρόμους. Ἂν ἔκαναν π. χ. καὶ δρόμον Καρβουνάδων — Αὐλέμονα ἢ Φρατσίων—Μελιδωνίου. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, εἶναι πῶς οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθήριοι ἐπείσθησαν νὰ ἀκολουθήσουν εἰς τὸν στραβὸν του δρόμον τὸν ἀγαθὸν πολιτευτὴν καὶ νὰ ἐξοδεύσουν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ στραβοῦ του τούτου δρόμου, ἀντὶ νὰ ἐξασκήσουν ἐπ' αὐτοῦ τὴν δέουσαν πίεσιν, διὰ νὰ καθίσῃ ἥσυχος καὶ νὰ ἀφήσῃ τοὺς Κυθηρίους νὰ συνεννοηθοῦν διὰ τὴν λύσιν τοῦ περιμαχήτου προβλήματος τοῦ λιμένος.

Ἢ ὑπάρχουν οἱ νομίζοντες ὅτι μὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου αὐτοῦ θὰ προσεγγίζουν τὰ ἀτμόπλοια εἰς τὸ Διακόφτι; Ἀφελὴς ἰδέα. Τὰ ἀτμόπλοια θὰ προσεγγίζουν ἐκεῖ ὅπου εὐκολύνονται οἱ περισσότεροι κάτοικοι καὶ ὄχι ἐκεῖ ὅπου συμφέρει εἰς ἓν ἢ δύο χωριά. Καὶ τότε ὁ ὑπὸ κατασκευὴν δρόμος δὲν θὰ χρησιμεύῃ δι' ἄλλο τι ἢ διὰ τοὺς μονήρεις πρὸς φιλοσοφίαν περιπάτους τοῦ ἀτυχήσαντος πολιτευτοῦ.

***

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΓΑΥΝΟΥ ΚΑΙ ΛΑΟΥ

Παρὰ τοῦ φίλου τῆς «Κυθηραϊκῆς» κ. Βρετ. Τριάρχη ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν, χάρις εἰς τὴν σκοπιμότητά της καὶ τὴν ὡμορφη γλῶσσά της, εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Λειβάδι, 20 Δεκεμβρίου 1926

Στὴν σύνταξη τῆς «Κυθηραϊκῆς»

Θὰ σᾶς διέφυγε βέβαια νὰ ἀπονείμετε ἀπὸ τῆς στήλες τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἕνα παλοπλεκτωμένο ἐπαινο τοῦ κυρίου τηλεγραφητή, ποὺ τοῦ ἄξιζε πρὸ πολλοῦ, μιὰ ποὺ εἶνε ὁ καλόκαρδος τόσον γλυκομίλητος μὲ τὰ «ὄξω ρέ» καὶ τόσον ὑπηρεσιακός, ἀφοῦ σὲ ὅλη τὴν περιφέρειά μας λαβαίνομε τὰ γράμματά μας ὕστερα ἀπὸ τέσσερες μέρες ἀπὸ τὴν προσέγγισή τοῦ παπορι.ού. Καὶ βαρύνεται γιὰ τοῦτο ὄχι ὁ ἀγροτικὸς διανομέας, ἀλλὰ μόνον ὁ ἄνω κύριος, ποὺ τὸν στέλλει πρῶτα στὸν Αὐλαίμονα γιὰ δύο γράμματα, ἀφίνοντάς μας σὲ μιὰ ἀγανακτισμένη ἀνάμονή. Πόση διαφορὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ χρηστοῦ κ. Γουλάκου, ποὺ παίρναμε τὰ γράμματά μας τὴν ἴδια μέρα ποὺ προσήγγιζε τὸ παπόρι.

Μὲ εὐγνωμοσύνη

ΒΡ. Γ. ΤΡΙΑΡΧΗΣ

Σ. «Κυθ.».— Εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς βλέπει ὁ ἀναγνώστης τὰ χάλια τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ τόπου μας. Ἀπόμη δὲ καὶ τὰ γράμματα τὰ ὁποῖα σήμερον μέσα σὲ τέσσερα χρόνια μανθάνουν τὰ παιδιά τους στὰ σχολεῖα.

***

ΤΟ ΙΝΑΤΙ ΒΓΑΖΕΙ ΜΑΤΙ

Τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» ἀρτηριοσκληρωτικὰ τό τε πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα γέροντια, χολωθέντα ἀπὸ τὸ ἀρθρίδιόν μας, ποὺ δὲν ἦτον παρὰ ἡ ἀπήχησις τοῦ πόθου τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, καὶ λησμονοῦντα, φαίνεται, τελείως τὸν περὶ σωματείων νόμον 251, μᾶς ἀπειλοῦν ὅτι... δὲν παραιτοῦνται.

Ἤτο ἐπόμενον. Ἄνθρωποι ὑψωθέντες οἰκεῖ καὶ ὡς ἔτυχεν εἰς τὰς θέσεις ποὺ κατέχουν, δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ σκεφθοῦν περὶ παραιτήσεως, ἀφοῦ ξέρουν ὅτι δὲν ξαναγίνονται οὔτε κλητῆρες τοῦ συνδέσμου. Πλὴν ὅμως, ἂς σκεφθοῦν ὅτι ὑπάρχει καὶ ὑπουργεῖον, ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν τήρησιν τοῦ σχετικοῦ περὶ σωματείων νόμου, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τοὺς παύσῃ. διότι, παρὰ τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ προμνησθέντος νόμου, καθ' ἣν περὶ ζητημάτων τῆς σπουδαιότητος τῆς καταργήσεως τῆς Ἐπισκοπῆς Κυθήρων, καλεῖται γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως. τὸ Συμβούλιον. κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως ταύτης, ἀνέθεσεν εἰς δέκα τῶν μελῶν τὸν διακανονισμόν του, διακανονισμὸν περὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἔμαθέ τι. Ἐπομένως ἂς μὴ μᾶς ἀπειλοῦν οἱ κύριοι κύριοι σύμβουλοι ὅτι δὲν παραιτοῦνται καὶ ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ ἰνάτι βγάζει μάτι. Διότι ἂν κανεὶς δὲν ἀνεφέρθη εἰσέτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἂν δὲν ἐζητήθη ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἡ σύγκλησις γενικῆς συνελεύσεως. εἰς ἣν νὰ λογοδοτήσουν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν πόθον ὅλων μας ν' ἀποφεύγεται ὁ θόρυβος. Ἐπομένως, πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην συμμορφούμενον καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἂς παραιτηθῇ ἐφ' ὅσον εἶνε καιρός. διότι ἄλλως ἡ ἐκτοάχυνσις τῶν πραγμάτων δὲν θ' ἀποφευχθῇ.

***

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τὸ πολιτικὸν ἔτος, ὅπως εἶνε πασίγνωστον. ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου. Ὀλίγοι ὅμως γνωρίζουν ἀπὸ ποίαν ἐποχὴν καθιερώθη ἡ 1η Ἰανουαρίου ὡς ἀρχὴ τοῦ ἔτους.

Τοῦτο ἐγένετο ὑπὸ Καρόλου τοῦ ΙΧ' τῷ 1563. τοῦ βασιλέως ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἡ Ἱστορία ἀναφέρει πρὸ πάντων εἰς τὴν τραγικὴν νύκτα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου. Πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ ἔτος ἤρχιζε μὲ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων. Τοῦτο δὲ ἐγένετο διὰ δύο λόγους, θρησκευτικοὺς καὶ ἀστρονομικούς.

Ὁ θρησκευτικὸς λόγος συνίστατο εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἐσήμαινε καὶ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἀστρονομικὸς λόγος συνίστατο εἰς τὸ ὅτι ὁ ἥλιος περὶ τὴν 21ην Δεκεμβρίου εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω, ἡ ἡμέρα δὲ ἐκείνη εἶνε καὶ ἡ μικροτέρα τοῦ ἔτους.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ἡμέρα ἀρχίζει νὰ αὐξάνῃ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εὐλόγως τότε ἐθεωρεῖτο καὶ ὡς ἀρχὴ νέου ἔτους.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Τί ἀπέδειξαν πρὸ τῶν ἑορτῶν οἱ βουλευταί;

— Πολὺ λεπτὰ αἰσθήματα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΔΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Δεκέμβριος, («Ἔκτακτος ἀνταπόκρισις τοῦ κ. Κ. Χάρρου). Ἕνα ταξείδι στὸ Παρίσι τὴν ἐποχὴ τοῦ φθινοπώρου εἶνε πολὺ εὐχάριστο, καὶ ἰδίως, ὅταν πρόκειται κανεὶς νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν Μόν-Μάρτη, ἀπὸ τὸ χωριὸ τῆς ξαναστῆς «Βαλέντσιας», καὶ νὰ μείνῃ λίγες μέρες στὸ μεγάλο ξενοδοχεῖο τῆς ὁδοῦ «Μπουλεβάρτ ντ' Ἰταλιέν».

Ἡ Μόν-Μάρτη — ὅποιος δὲν ἔχει ἀκούσει τὸ ὄνομα αὐτὸ νὰ προφέρεται ἀπὸ Γάλλο, δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν γλυκύτητά της — εἶναι μιὰ συνοικία, στὴν ὁποίαν καθρεφτίζεται ἡ Γαλλικὴ ψυχή.

Οἱ ἄνθρωποί της ζοῦν ἀμέριμνοι, ἥσυχοι, εἰρηνικοί. Ἡ ζωὴ στὴν Μον-Μάρτη τρέχει σὰν ἕνα ἤρεμο ποτάμι καὶ δὲν βλέπει κανεὶς πορὰ τὴν αὐτή, πάντοτε μονότονη ποικιλία.

Κάθε βράδυ καὶ τῆς τέσσερες μέρες ποὺ μείναμε στὸ Παρίσι ἐγὼ καὶ ὁ κ. Ἱερώνυμος Μεγαλοοικονόμος, ξεχύναμε μέσα στὴν ὡμορφιὰ τοῦ Παρισιοῦ, μέσα στὰ τραγούδια, στὸ κύνο τῆς Βαλέτσιας, στῆς ὡμορφιὲς ποὺ εἶναι τόσο γλυκές, ὥστε ὅποιος τὶς δῇ, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ποτὲ δὲν θὰ τῆς ξεχάσῃ.

Γιατί πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ λησμονήσῃ τὸ συγκινητικὸ τραγοῦδι τῆς Γαλλίδας ποὺ τραγουδεῖ τὴ νύχτα στὸ καμπαρέ, τὴν ὥρα ποὺ τόσες ψυχὲς στένουν ξόβεργὲς γιὰ νὰ τὴν πάσσουν;

Εἶναι καλὰ νὰ μὴ τ' ἀκούσῃ κανείς! Γιατί ἂν δὲν βρουλώσῃ τ' αὐτιά του ὅπως ὁ Ὀδυσσεύς, γιὰ νὰ μὴν ἀκούσῃ τὸ τραγοῦδι τῶν Σειρήνων, θὰ μαγευθῇ τόσο πολύ, ποὺ θὰ ξεχάσῃ καὶ τὴν Ἀμερική, καὶ τὰ δολλάρια τῆς μπζήνες, καὶ θὰ θελήσῃ νὰ μείνῃ γιὰ πάντα στὴν πόλι τοῦ τραγουδιοῦ καὶ τῆς ἀγάπης.

Ὅλη τὴν νύχτα στὸ Παρίσι ὁ κόσμος ξενυχτᾷ γλεντῶντας. Στοὺς δρόμους δὲν βλέπει κανεὶς τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνα κῦμα ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ τραγουδοῦν, πίνουν, γλεντοῦν. Ἀργυρόηχα γέλοια ἀπὸ τὰ γλυκὰ στόματα τῶν κοριτσιῶν, τραγούδια, χαρὲς καὶ πότε-πότε φλογερὲς ματιές.

Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ πῶς κυττάζουν τὰ φλογισμένα μάτια τῆς Γαλλίδας ἡ καμαρνῆς Ναπολιτέκης. . . .

Ἔχουν ἕνα ἀμέτρητο βάθος, τὸ βάθος τῆς μυστικότητος. Τὰ μάτια ἐκεῖνα μαρτυροῦν ὅλο τὸ μυστήριο ποὺ κρίβει μέσα της ἡ Γαλλικὴ ψυχή.

Φεύγοντας κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀνθρωποπλημμύραν, φθάνει στὸ χωριὸ τῆς «Βαλέντσιας», ὅπου τὸ μεγάλο θέατρο «Φολὶ Μπερζέρ».

Τὸ μαντολίνο κ' ἡ κιθάρα βάζουν ἕνα τραγοῦδι πεταχτὸ καὶ ζωηρό, ἐνῷ ἡ κομψὴ Γαλλίδα μὲ τὰ φλογερὰ μάτια της καὶ τὰ κατακόκκινα χείλη, χορεύει κάποιο χορό, ποὺ τὴν κάνει πειὸ ὡμορφη πειὸ ἐλκυστική.

Πῶς εἶναι δυνατὸν ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ νὰ ξεχάσῃ κανεὶς τὸ Παρίσι, τὸ τραγοῦδι καὶ τὰ μεγαλεῖά του;

Ὅποιος περάσῃ ἀπ' ἐδῶ, θὰ μείνῃ λίγες ἡμέρες, χωρὶς νὰ θέλῃ θὰ ἰδῇ ὅλα αὐτὰ καὶ θὰ ἔχῃ ἀνάμνησι γλυκειὰ τὸ Παρίσι καὶ ὅταν περάσῃ τὴ πολύκοσμη Νέα Ὑόρκη καὶ φθάσῃ στὸ ἀγαπημένο Φιλτερκριφτ.

Κ. ΧΑΡΡΟΣ

ΣΤΟ «ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΣΙΚ»

Ὑπάρχει ἡ πλουσιωτέρα συλλογὴ ὑλικῶν ἐργοχείρων.

Τὸ καλλίτερον δῶρόν σας γιὰ τὸ Νέον Ἔτος εἶνε μιὰ ἐγγραφὴ εἰς τὸ «Ἀθηναϊκὸν Σίκ».

ΟΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΠΙΚΙΣΜΟΥ

Σὲ μιὰ μεγαλούπολι ὅπως αἱ Ἀθῆναι, ἡ συνάντησις 13 συμπατριωτῶν καὶ ὁ διαρκὴς συγχρωτισμός των, ἡ τακτικὴ συνάντησίς των εἰς ἐκδρομές, διασκεδάσεις, χορούς, εἶναι κάτι ἐξαιρετικὰ σπάνιο ἢ μᾶλλον κάτι ποὺ δὲν συναντᾶται παρὰ στοὺς καταγομένους ἐκ τόπων ὅπου ὁ τοπικισμός, ἡ νοσταλγία καταντᾷ ψύχωσις, ἀλλὰ ψύχωσις εὐγενική, ὡραία. Οἱ Κυθήριοι κατ' ἐξοχὴν ἔχουν τὸ αἴσθημα τοῦτο στὴν ψυχήν των καὶ συχνὰ θὰ τοὺς δῇ κανεὶς νὰ συναναστρέφωνται ἀλλήλους καὶ νὰ συνδιασκεδάζουν μὲ ἀγάπη καὶ ὁμόνοια. Μία διαπίστωσις τῶν ὡς ἄνω ἡ κατωτέρω εἰκὼν ἐμφανίζει ἕναν ὅμιλο ἐκ τῶν ἐδῶ διαμενόντων Κυθηρίων φίλων, τὰ μέλη τοῦ ὁποίου δὲν χωρίζονται τὰς ἡμέρας ποὺ εὐκαιροῦν ποτέ.

Ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ οἱ κ. κ. Κωνστ. Κορωναῖος, Γεώργιος Τριάρχης, Βασ. Μεγαλοοικονόμος, Ἰωάν. Λουράντος, Εὐάγ. Αὐγερινός, Σπ. Κασιμάτης, Κωνστ. Καντιῶτος, Μηνᾶς Κορωναῖος, Ἐμ. Κοντολέων, Ἐμ. Τζάννες, Ἐμ. Μαρσέλλος καὶ Κ. Κασιμάτης.

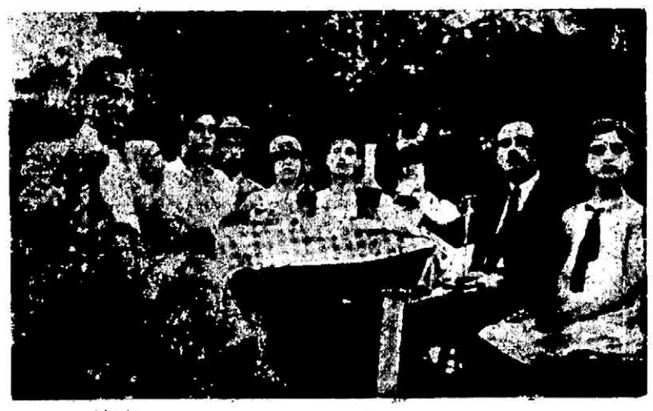

Μία οἰκογενειακὴ παρέα φίλων συμπολιτῶν πεζάρουσα εἰς τὸν φακὸν τῆς «Κυθηραϊκῆς»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΦΙΛΜ

ΙΡΙΣ ΦΙΛΜ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Ὁ γνωστός μας ἐπιχειρηματίας κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων κ. Παπαντελίδης, ὁ δαιμόνιος αὐτὸς ἄνθρωπος, θέλων νὰ παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν, παρουσιάζει λίαν προσεχῶς τὸ μέγα κινηματογραφικὸν ἔργον «Ποτέμκιν». διὰ τὸ ὁποῖον σύμπας ὁ πανευρωπαϊκὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ ὁμιλῇ διὰ τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ τῆς κινηματογραφικῆς τέχνης ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὸ ἔργον αὐτὸ πάντες ἐθαύμασαν ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐβάκρυσαν. Ὁ Ντούγκολας Φανρμπάνης καὶ ἡ Μαίρη Πίκφορδ, κατὰ τὸ τελευταῖον ἐν Ρωσσίᾳ ταξείδιόν των, συνεκινήθησαν μέχρι δακρύων κατὰ τὴν προβολήν του, δηλώσαντες ὅτι εἶνε ἀδύνατον ἡ κινηματογραφικὴ τέχνη νὰ παραγάγῃ ἔργον ἴσης ἀξίας τοῦ «Ποτέμκιν». Οἱ παραγωγικοὶ Οἶκοι τοῦ κόσμου ἀναγνωρίζουν ὅτι τὸ «Ποτέμκιν» ὑπερτέρησε πᾶσαν μέχρι σήμερον παραγωγήν.

Τὸ καλλιτεχνικόν.

Τὸ μνημειῶδες.

Τὸ συγκινητικώτατον ἔργον ὅλων τῶν ἐποχῶν, παιζόμενον ἐπὶ 6 συνεχεῖς μῆνας ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ.

Ἐν Βερολίνῳ ἐπαίχθη εἰς 10 κινηματοθέατρα ταυτοχρόνως. Εἰς Βέρνην καὶ Βασιλείαν, ὅπου ἐπαίχθη, τὰ θέατρα εἶχον πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν.

Ἡ Ἶρις Φίλμ, μὴ φειδομένη ἐξόδων, παρουσιάζει τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Ὀλύμπια» καὶ εἴμεθα βέβαιοι ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ ἀφήσῃ ἀναμνήσεις.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΒΑΚΤΗΡΙΑ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ»

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΠΕΘΑΙΝΩ

ΥΠΟ ΑΙΝΟΥ ΘΕΡΙΝΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὰ εἶπε ὅλα μαζεμμένα, μὲ παραφορά, μὲ νοσταλγία, μ' ἀνακούφισι καὶ ξάφνου ἐσταύτ ἀπότομα μ' ἕνα βαθὺν ἀναστεναγμό.

Ἔγυρισε τὰ μάτια πρὸς τὰ δένδρα τοῦ κομψοῦ πάρκου, γυμνὰ ἀπὸ φύλλα, σκελετωμένα στὴ διάβα τῆς ὁρμῆς τοῦ παγεροῦ χειμῶνα, ἀνεστέναξε πάλι καί:

Ἔπειτα χειμῶνας στὴν καρδιά, ὅπως καὶ στὴ φύσι· εἶπε...

Ὀνείρων σβύσιμο, πόθων νεκρωμός, ἐλπίδων φυλλορόημα. Ἴδια, ὅλα ὅμοια.

Κ' ἔπειτα πάλιν ἀνοιξις, εἶπα, ζητῶντας νὰ τὴν παρηγορήσω... Νέα ἄνθησις στὴ φύσι, νέα βλάστησις στὴν ψυχή...Μὴ δὲν εἶνε ἔτσι ἡ ζωή μας, μιὰ διαρκὴς ἐναλλαγὴ διαθέσεων;

Ὤ! εἶπε μ' ἕνα θλιβερὸ τόνο γιομᾶτον πόνο, ποὺ ἀντήχησε βαθειὰ στὴν ψυχή μου...

Γιατί; εἶπα. Ποῦ ξέρετε, ἂν αὔριο μιὰ ἄλλη καρδιά, μιὰ ἄλλη ὕπαρξις, στὴ νειότη, στὴν ὡμορφιά σας ἴδια, δὲν ἔρθῃ νὰ σᾶς δώσῃ νέα ζωὴ μὲ τὴν ἀγάπη της, τὴν ἀφοσίωσί της.

Ἀλλοίμονο, πῶς φαίνεται ποὺ δὲν ἀγαπήσατε ποτὲ σωστά...

Ὅπως δὲν ἠγαπήθην, εἶπα.

Δὲν ἔχει σημασία. Ἀγαπᾷ κανεὶς μὲ πάθος, μ' ἀφοσίωσι καὶ χωρὶς ν' ἀνταγαπᾶται...

— Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι· μὰ γιὰ ν' ἀγαπήσῃ κανεὶς ἔτσι, πρέπει νὰ ἔρῃ τὴν ἄξια τῆς τόσης ἀγάπης του ὕπαρξι.

— Καὶ ἐδῶ ἔχετε λάθος. Ἀγαπᾷ κανεὶς χωρὶς νὰ ξέρῃ πῶς καὶ γιατὶ ἕναν ἄνθρωπο καὶ τοῦ μένει πιστὸς μέχρι τέλους. ἔστω καὶ ἂν προδοθῇ... Ἀγαπᾷ καὶ πεθαίνει μὲ τὴν ἀγάπη στὴν ψυχή του ὡς τὴν ὕστερη ὥρα.

— Σπάνιο πρᾶγμα... διέκοψα.

Μ' αὐτή, χωρὶς νὰ προσέξῃ στὴ διακοπή μου, ἐξηκολούθησε μὲ τὸν ἴδιο παθητικό, θλιβερὸ τόνο...

— Μόνο ποὺ καμμιὰ φορά, ὅταν σβύνῃ κι' ἡ τελευταία ἐλπίδα τῆς ἀνταποδόσεως, ὅταν ὁ πόνος μᾶς ἔχει συντρίψει ἀνεπανόρθωτα, τότε στὴν ταραχὴ ποὺ δίνει στὸ πνεῦμά μας ἡ ἰδέα ὅτι σὲ λίγο θὰ μᾶς δεχθῇ ἀντὶ τῆς ἀγκάλης τοῦ ἀγαπημένου ὄντος ἡ ψυχρὴ τοῦ τάφου ἀγκάλη, ὁ πόθος τῆς ἐκδικήσεως τοῦ προδότου, μ' ἕναν τρόπο ποὺ νὰ μὴ θίγῃ τὴν ὑπόληψί μας, ἔτσι, ποὺ μόνο νὰ σκιασθῇ λίγο ἀπὸ μερικὰ διαβατικὰ σύγνεφα πόνου ἡ εὐτυχία ποὺ ἀπολαμβάνει ἀπ' τὴν τύψι τῆς συνειδήσεώς του. γιὰ τὸ κακὸ ποὺ μᾶς ἔκαμε.

Σιγὰ-σιγά. καθὼς μοῦ μιλοῦσε. εἴχαμε φθάσει πάλι στὴν ὁδὸν Φειδίου.

Ἐκεῖ ἀπότομα ἀνέκοψε τὸ βῆμα. Μοῦ ἔτεινε τὸ χέρι καὶ καθὼς ἐγὼ μ' εὐλάβεια καὶ συμπόνια τόφερα στὰ χείλη μου:

— Καλὴ νύχτα. ἢ μᾶλλον, μιὰ ποὺ ἡ αὐγὴ παίρνει νὰ ρεβίζῃ, πλέον. καλημέρα ...μοῦ εἶπε. Μπορεῖτε νὰ πηγαίνετε.

Καὶ δειλὰ ἐπροσέθεσε:

—Ἀφοῦ μοῦ δόσετε τὴν ἀσφαλεστέρα διεύθυνσί σας πρῶτα καὶ τὴν ὑπόσχεσι κῶς δὲ θὰ ζητήσετε νὰ ἐξακριβώσετε τὴν ταυτότητά μου ἔπειτα.

—Ἡ διεύθυνσίς μου ὁδὸς Μέτωνος 3. Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο, ἔπρεπε νὰ εἴσθε βέβαία, πῶς, μετὰ τὴ γνωριμία τοῦ πόνου σας, δὲν θὰ τόκανα ποτέ, ἐφόσον μάλιστα ἤξερα πῶς αὐτὸ εἶνε ἐπιθυμία σας, ὅπως δείχνει τὸ ὅτι ὅταν σᾶς εἶπα τόνομά μου δὲν μοῦ ἐδόσατε τὸ δικό σας.

— Εὐγενικὴ ψυχή· εἶπε...

Καὶ χωρὶς νὰ προσθέσῃ λέξι. ἔφυγε.

Ἀμέσως πῆρα τὸν ἀντίθετο δρόμο. μὲ τὴν ψυχὴ σφιγμένη ἀπὸ τὴ θλίψι γιὰ τὴ δυστυχία τῆς εὐγενοῦς αὐτῆς ὑπάρξεως. με τὸ κεφάλι βαρὺ ἀπ' τὶς θλιβερὲς σκέψεις. ποὺ μοῦ γεννοῦσεν ἡ τόσο παράξενη, ἡ ἀπροσδόκητη καὶ μυθιστορηματικὴ αὐτὴ περιπέτεια.

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον «Μία ἔκπληξις».

Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΤΟΥ 1927

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν θὰ ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸν Γάτον. Ὁ Γάτος δυσηρεστημένος διότι δὲν συμβαίνει τοῦτο ἀνέρχεται εἰς τὰ κεραμίδια τὴν νύκτα διὰ νὰ ἀνεύρῃ τὸν ἥλιον. Ὁ ἥλιος ὅμως εὑρίσκεται εἰς τὸν Ὑδροχόον. Διὰ τοῦτο αἱ βροχαὶ κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν δὲν εἶναι ὑδατιναί.

Μεγάλα πολιτικὰ γεγονότα κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν. Ὁ στρατὸς ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἔργα του, διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀπεσπασμένων ὁπλιτῶν εἰς τὰ σώματά των. Διὸ ἡ «Κυθηραϊκὴ» παύει τὴν ἔκδοσίν της.

Οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν εἶναι ἐρωτύλοι. Κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν λέγεται, ὅτι ἐγεννήθη συμπαθὴς καφφεπώλης τῆς Χώρας.

***

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν εὑρίσκεται εἰς τοὺς ἰχθῦς. Διάσημος ἀστρονόμος διαφωνεῖ. Ἰσχυρίζεται, ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸν κ Ζαΐμην, τὸν ὁποῖον εἰς μάτην προσπαθεῖ νὰ ἁλιεύσῃ ὁ κ. Φωτεινός.

Κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν μεγάλη ἐπανάστασις ἀνατρέπει τὴν Οἰκουμενικήν. Ἡ Κυβέρνησις περιέρχεται εἰς τοὺς ὀναπήρους.

Οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν ἀποτυγχάνουν πάντοτε εἰς τὰς ἐρωτικάς των ἐπιχειρήσεις. Τοῦτο δὲ λόγῳ τῶν ἰχθύων. Ἐξ οὗ καὶ σφᾶτε μάτια ψάρια καὶ κοιλιὰ περίδρομα.

***

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ὁ ἥλιος κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν εὑρίσκεται εἰς τὸν Κριόν. Οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν γίνονται ἰατροὶ ἢ διδάσκαλοι. Ἐξ οὗ καὶ κουτοκίαρα.

Ἐκρήξεις ἡφαιστείων κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν καταστρέφουν χώρας πολλάς. Τὸ γεγονὸς ὅμως δὲν βλέπει τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Διὰ τοῦτο τὸ ἄγνοεῖ γνωστὸς χωραΐτης κουρεύς, ὁ ὁποῖος τοιουτοτρόπως χάνει μίαν ἀφορμὴν συζητήσεως καὶ διαπληκτισμοῦ μὲ τὸν ξυριζόμενον πελάτην.

Κυθήριος καθηγητὴς ραπίζει μαθητήν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ράπισμα τὸ δίδει διὰ πρώτην φορὰν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, θεωρεῖται τὸ γεγονὸς ὡς κακὸς οἰωνός. Εἰς τὸν οἰωνὸν αὐτὸν ἀποδίδεται ὁ θάνατος διαπρεποῦς ἱεράρχου, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ περιφέρεια δὲν συγχωνεύεται μὲ τὴν τῶν Κυθήρων.

***

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁ Ἥλιος κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν εὑρίσκεται εἰς τὸν Ταῦρον. Οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν γίνονται ἱερομόναχοι.

Ὁ κ. Λάμπρος Λαζαρέτος ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ Μιχ. Νικηφοράκη. Κατόπιν τούτου πολλοὶ ὑποπτεύονται, ὅτι ὁ μακαρίτης ζῇ.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Πούρκου κάνουν συλλαλητήριον καὶ εἰσέρχονται μὲ μαύρας σημαίας εἰς τὴν Χώραν, ζητοῦντες νὰ κτισθῇ τὸ Γυμ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΧΡΟΝΙΣΜΟΣ!...

Μία ἐπιστολὴ τῆς «Κυθηραϊκῆς» μὲ ἔφερε εἰς Κύθηρα ταχύτερον ἀεροπλάνου. Ἐκεῖ περιῆλθον τὴν νῆσον, εἶδον τὰ μέρη τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας καὶ εἰς ὅσα ἐπὶ μακρὸν μὲ ἀπησχόλησεν ὁ ἀγὼν τῆς Ζωῆς. Ἀπεκόμισα ἐκ τοῦ ταξειδίου μου αὐτοῦ τόσας ἰδέας, τόσα διδάγματα, ὅσα δὲν μοῦ ἀπέδωκαν κέρδη οἱ ἀγῶνές μου, μένω εὐχαριστημένος.

Δὲν μὲ ἀπησχόλησε κατ' αὐτὸ ὁ οἶστρος τῶν ἔργων, τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν βιομηχανιῶν, τῶν ἐκμεταλλεύσεων, οὐδὲ μὲ ἠνώχλησεν ὁ θεῖος ἐκεῖνος τῶν ὑπὲρ πατρίδος φροντίδων. Πάντα ταῦτα ἐμφαίνουσι τὴν πρόοδον, τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως, καὶ τὸ σπουδαιότερον τὴν ἐλευθερίαν ἀπόλυτον τῆς ἐνεργείας. Εἶμαι καὶ μένω ἀδιόρθωτος, ἀναχρονιστής, ὀπισθοδρομικὸς ἑκουσίως, διὰ νὰ μὴ γείνω τοιοῦτος ποτὲ ἀκουσίως.

Ὡς τοιοῦτος ἀπεκόμισα τὰς ἑξῆς ἰδέας διὰ τὴν «Κυθηραϊκήν».

Τὰ Κύθηρα εἶναι νῆσος, μὲ ἀξένους ἀκτὰς ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὀροπέδιον ἐπὶ ἑνὸς βράχου τραχύ, ἀνώμαλον, κατανεμόμενον εἰς τοπεῖα διὰ λόφων, λοφοσειρῶν, βουνῶν, ὀρέων, μὲ κοιλάδας, μὲ κλιτύας, καὶ τέλος ἐμφαῖνον συγκρότημα ἔργων τῆς δημιουργίας. Οὔτε διὰ χρωστῆρος, οὔτε διὰ περιγραφῆς, οὔτε διὰ φωτογραφήσεως, δύναται νὰ δώσῃ εἰκόνα πιστὴν τῶν δι' ἑαυτοῦ ἐν πραγματικότητι γραφομένων ἰδεῶν, τὰς ὁποίας ἐπιζητεῖ ἡ «Κυθηραϊκὴ» πρὸς δημοσίευσιν χάριν τῶν πολλῶν ἀναγνωστῶν της.

Οὐδὲν τοπεῖον τῆς νήσου ὑπέστη μεταβολὴν εἰς τὰ ἐκ τῆς Δημιουργίας καθ' αὐτὸ ἔργα, καὶ τὰ πάντα διὰ τῆς ἀρτιότητος αὐτῶν γράφουσι τὴν ἰδέαν τῆς ἐγκαρτερήσεως κατὰ τοὺς ἀγῶνας κατ' αὐτῶν τῶν στοιχείων τῆς φύσεως. Πάντα εἰς τὸ ἓν συγκρότημα αὐτῶν μαρτυροῦσι τὴν ἀλληλεγγύην, καὶ πάντα καθ' ἑαυτὰ τὰ ἔργα εἰς τὴν πλοκὴν αὐτῶν, εἰς τὴν ὑφὴν αὐτῶν ἀπὸ ἱστῶν, τῶν καταστάσεων τῆς ὕλης ἐμφαίνουσι τὴν ἀμοιβαιότητα. Τὸ ὅλον δὲ συγκρότημα, τῆς ἐγκαρτερήσεως, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀμοιβαιότητος, διὰ τῶν ὁποίων, ὡς μία δύναμις ὀργανωθεῖσα κατὰ συνεργεῖα εἰς διάφορα τοπεῖα, μάχεται κατὰ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως ἀήττητος καὶ γράφει δι' αὐτῶν τούτων τὴν ἰδέαν τῆς σκαπαμότητος εἰς τὴν δι' αὐτῶν καὶ μόνον ἐπίτευξιν τῆς ἐκδηλώσεως τῆς Ζωῆς.

Ἐκ τῆς διὰ τῶν ἔργων τῆς Δημιουργίας εἰς ὄγκους, σχήματα, μορφάς, ἐπαυξηθείσης ἐπιφανείας τῆς νήσου εἰς ἐπέκτασιν, ἤθελέ τις εἰπεῖ, τῆς γραμμῆς παρατάξεως τῶν κυρίων μαχητῶν κατὰ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, βλέπω, ὅτι ἕκαστον σημεῖον τῆς ἐπιφανείας ταύτης, παρέχει τι λανθάνον τὸν ἄνθρωπον, καὶ νοητὸν μόνον ἀποβαῖνον, ὡς μονὰς δυνάμεως ἐν ἀδρανείᾳ, καὶ πρόσφορον ὡς τοιαύτην εἰς ἀποδοχὴν δυναμικοῦ στοιχείου, ὡς μονὰς δυνάμεως ἐν ἐκδηλώσει ἐκ τοῦ περιβάλλοντος. Ἐκ τῆς δυάδος ταύτης βλέπω ἐκδηλουμένην ἐνέργειαν τῆς ἐν ἐκδηλώσει δυναμικῆς μονάδος καὶ συνεχιζομένης τῆς ἐν ἀδρανείᾳ τοιαύτης ὑπὸ τῆς χορηγήσεως αὐτῆς συνεχίζεται καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἐνεργείας, ἐξ ἧς προέρχεται εἰς τὸ εἶναι ἐκ τοῦ μὴ εἶναι ἑτέρα κατάστασις ὕλης, πρόσφορος ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Γῆς παρεχομένης πρὸς τοῦτο.

Εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο τῆς Δημιουργίας χωρεῖται καὶ κατάδηλος ἀποβαίνει ἀφ' ἑνὸς ὁ πόθος καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀγάπης, δι' ὧν ἐκφαίνεται ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ εἶναι, ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον, ἐν τῇ ἀδρανείᾳ εἰς τὴν ἐνέργειαν, καὶ ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ἤτοι εἰς τὴν συμβολὴν εἰς τοὺς ἀγῶνας κατὰ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ φιλόστοργον καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀφοσιώσεως τῶν περὶ αὐτὸ ἔργων τῆς Δημιουργίας, τὰ ὁποῖα ἀφ' ἑαυτῶν παρέχουσι τὰ πρόσφορα στοιχεῖα τῆς ἀδρανείας, γήϊνα ἀνθάνοντα τὸν ἄνθρωπον, εἰς ἐκδήλωσιν τοῦ στοιχείου τῆς δυναμικῆς μονάδος, εἰς ἐνέργειαν πρὸς τὸ περιβάλλον, ἐξ οὗ ἀμφότερα, μονὰς ἀδρανείας καὶ μονὰς δυνάμεως, προέκυψαν ὡς δυὰς ἀχώριστος. Τὸ ἐκ τῆς δυάδος ταύτης προκύπτον ὄν συμμετέχει τῶν ἀγώνων τῆς Γῆς, ἤτοι τῆς χορηγοῦ τῶν δυναμικῶν στοιχείων τῆς ἀδρανείας κατὰ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως. αἱμαλωτίζει κατ' αὐτοὺς ταῦτα ἐφ' ὅσον ἐπαρκοῦσιν εἰς αὐτὸ εἰς τοὺς κατ' αὐτῶν ἀγῶνας καὶ δι' αὐτῶν ἤθελέ τις εἰπεῖ, πληρώνει εἰς τὴν Γῆν, ὡς εἰς μητέρα, τὰ τοκεῖα εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἰδίου ὄντος, ἰδίου ὀργανισμοῦ, ἰδίας ζωῆς ἐκδηλοῦντος, ὡς αὐτὴ αὕτη ἡ Γῆ ἴδιον ὄν, ἴδιον ὀργανισμὸν ἐμφαίνει, καὶ ἰδίαν δυναμικὴν μονάδα τοῦ περιβάλλοντος ἀπείρου ἐκδηλοῖ, δι' ἧς καὶ ὡς Γῆ ὡς κατάστασις δυνάμεως ἀδρανείας εἰς τὸ ἄπειρον αὐτὸ ἀνήκει.

Συμπληρῶν τὰς ἰδέας μου, ἐκ Κυθήρων ἐπανελθὼν αὐθημερόν, προσθέτω ὅτι τοὺς ἀγῶνας τούτους τῆς Γῆς καὶ δὴ τοῦ ἐλαχίστου μορίου αὐτῆς, τῆς νήσου μας, τοὺς δεινοὺς καὶ τραχεῖς, ὡς ἐπιβεβλημένην κληρονομίαν ἐγκατέλειπεν εἰς τὰ κατ' αὐτὴν ὄντα αὕτη, καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῶν τὴν ἐγκαρτέρησιν, τὴν σκοπιμότητα τὴν ἀλληλεγγύην, τὴν ἀμοιβαιότητα. καὶ τέλος τὴν ἀφοσίωσιν. τὸν πόθον τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀγῶνας τούτους παραδειγματιζομένη πρὸς ἐπικράτησιν παρέσχε, ἐπὶ πλέον δὲ εἰς πάντα τὰ σημεῖα αὐτῆς τὴν τέχνην πάλιν καὶ τῆς ἐπιστήμης πάλιν παραδειγματιζομένη ὡς διδασκαλίαν μᾶς παρέχει πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν καρπῶν τῆς νίκης.

Εἰς τὴν φυγὴν ἀπὸ τοὺς τῆς Ζωῆς ἀγῶνας αὐτὴν τὴν φυγὴν ἀπὸ τῆς Ζωῆς αὐτῆς τάξασα, ἡ κατὰ τὴν ζωὴν τόσον φιλόστοργος μήτηρ.

Ἀντὶ εὐχῶν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τὰς ἰδέας μου αὐτὰς προσφέρω πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς Κυθηρίους, τῇ 1 Ἰανουαρίου 1927 γραφείσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ.
Ἰατρὸς

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» θέλησε νὰ δώσῃ στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας μιὰ ἰδέα τοῦ πῶς γιόρτασε καὶ πῶς κινήθηκε ὁ κοσμάκης τὴν Πρωτοχρονιὰ τόσον στὸν Πειραιὰ ὅσον καὶ στὴν Ἀθήνα, ἐξαιρετικὰ δὲ στὰ Τσιριγώτικα μαγαζιά. Ἔτσι ἀπεφάσισα νὰ πάρω ἕνα γύρο, ἀρχίζοντας πρῶτα ἀπὸ τὸν Πειραιά.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς ἡ φετεινὴ κίνησις τῆς Πρωτοχρονιᾶς ὑπῆρξε πολὺ μικρὰ καὶ κατὰ πολὺ ὀλιγωτέρα τῶν ἄλλων χρόνων. Ὁ περισσότερος κόσμος, ὁ ἐργατικός, δὲν γιόρτασε σχεδὸν καθόλου. καὶ ἡ Πρωτοχρονιὰ γι' αὐτὸν πέρασε σὰν μιὰ συνειθισμένη καθημερινή. Ὁ πολὺς λαός, μὲ μιὰ λέξι ἡ φτωχολογιά, βρέθηκε φέτος εἰς καλὲς αὐτὲς μέρες χωρὶς ἐργασίαν καὶ μὲ φοβερὴ οἰκονομικὴ κρίσι. Ἐδῶ λοιπὸν φθάνομε νὰ παραδεχθοῦμε τὴ γνωστὴ παροιμία «Κάθε πέρυσι καὶ καλλίτερα», καθὼς καὶ τὸ «Μὴ χειρότερα».

Εἶνε παρμενὴ βράδυ, ὥρα 7 περίπου. καὶ τὸ Δημαρχεῖον φαντάζει μέσα στὴ νύχτα, φωταγωγημένο γιὰ τὴν αὐριανὴ μέρα χαρᾶς καὶ γλεντιοῦ. Στὴν Ἀγορὰ πλῆθος ἀπὸ κρέατα. πουλερικὰ καὶ ψροῦτα. τὰ τελευταῖα ἀπρόσιτα στοὺς φτωχούς. Γενικῶς ἐφέτο στὰ εἴδη αὐτὰ ἐφανερώθη ἐπάρκεια. Ἐδῶ ἡ μεγαλείτερη κίνησι. Κάθε νοικοκύρης προτιμᾷ νὰ ψωνίσῃ γιὰ τὸ σπίτι του τὰ φαγώσιμα. ἀφίνοντας γιὰ ἀργότερα τὰ λοῦσα καὶ τὰ δῶρα. μὲ ὑπολογισμὸ τῶν οἰκονομικῶν του.

Καρροτσάκια μανάβηδων πλανωδίων κατακλύζουν τὸν πρὸ τοῦ Λιμεναρχείου τόπον καὶ ὁ κοσμάκης τὰ προτιμᾷ γιὰ φθηνότερα καὶ ψωνίζει - ψωνίζει. Ρίχνομε ὅμως ἕνα μάτι στὸ λιμάνι καὶ βλέποντας ἕνα σωρὸ καράβια ἀραγμένα ἀπὸ καιρό, ποὺ ἔχουν ρίξει τὰ πληρώματα σὲ ἀεργία, σκεπτόμεθα μὲ ὀλίγη τὸ πόσες φτωχικὲς ὑπάρξεις δὲν θὰ γιορτάσουν τὴν αὔριον.

Στὴ λεωφόρο Γεωργίου τοῦ Ἀου. δεξιὰ καὶ ἀριστερά, πρόχειρα παραπήγματα μικροπωλητῶν. Μητέρες κρατῶντας ἀπὸ τὸ χέρι τὰ μικρά των φάχνουν νὰ βροῦν κάτι ὄμορφο ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὸ δῶρο νὰ τὰ ξεγελάσουν. Οἰκογενειάρχαι περνοῦν φορτωμένοι τὰ τρόφιμα. γλυκίσματα καὶ λοιπὰ ἀπαραίτητα. καὶ πιῦ καὶ ποῦ κανένας οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητος (μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς) κρατῶντας στὸ χέρι μιὰ «μπορσαλίνα» ἢ μιὰ φορεσιὰ ροῦχα. ἢ ἕνα ζεῦγος ὑποδήματα.

Σημαντικὴ ἐξόδευσιν ὑποδημάτων καὶ λοιπῶν εἰδῶν πολυτελείας ἐσημείωσε τὸ τέλειον κατάστημα τῶν κ.κ. Γιαννοπούλου — Σουρῆ ἐπὶ τῆς Ἀκτῆς Πλουτωνος. καὶ τοῦτο διὰ τὴν στερεότητα τῶν ὑποδημάτων «Τέμπο».

Στῶν Ἀδελφῶν Πετροχείλου τὸ ζαχαροπλαστεῖον συλλογὴ ἀπὸ ἐκλεκτοὺς κουραμπιέδες, φοντὰν καὶ κάθε εἴδους γλυκισμάτων καὶ ποτῶν. Τοὺς βλέπομε πῦ πρυσπαθοῦν νὰ εὐχαριστήσουν τοὺς πελάτας των. ποῦ εἶνε ἄφθονοι, καὶ δὲν τοὺς προφθάνουν. Αἱ παραγγελίαι τουρτῶν καὶ βατιλοπητῶν δίνουν καὶ παίρνουν γιὰ τὴν αὐριανὴ γιορτή.

Προχωροῦμε ἐπὶ τῆς ἰδίας λεωφόρου μέχρι τοῦ καφφενείου «Ἀτλαντὶς» τῶν ρεκτῶν καὶ φιλοπροόδων Ἀδελφῶν Σκλάβου· ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου, εὐγενικοὶ καὶ περιποιητικοὶ κατώρθωσαν νὰ ἔχουν τὴν ἀριστοκρατικωτέραν πελατείαν. Τὸ καφφενεῖον αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον Τραϊφόρου καὶ ἤδη μὲ τὴν διασκευὴν καὶ μεταρρύθμισίν του θεωρεῖται ἐκ τῶν καλλιτέρων κέντρων.

Ἐξαιρετικὴ κίνησις στὸ ἐδωδιμοπωλεῖον Π. Σουρῆ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡφαίστου· ὅ,τι ἐκλεκτὸν καὶ σπάνιον καὶ ὁ κοσμάκης συνωθεῖται διὰ τὴν ἀγορὰν ἐδωδίμων.

Ὡσαύτως ἀρκετὴν ἐργασίαν παρουσιάζει καὶ τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Ι. Κορωναίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τσαμαδοῦ, ἰδιόρρυθμα καὶ γραφικὰ διασκευασμένον. Γυρίζομε πάλι πρὸς τὴν λεωφόρο Γεωργίου καὶ φθάνομε στὸ κατάστημα ψιλικῶν τῶν κ.κ. Παστοῦ — Μονοχάρτζη. Ἀσορτὶ ἀπὸ δῶρα χρήσιμα καὶ παιχνίδια. Ὁ κ. Παστός, συμπαθὴς καὶ εὐγενικός. προσπαθεῖ νὰ περιποιηθῇ τὰς ἐκλεκτάς του πελάτιδας καὶ εὐτυχῶς εἶνε πολλαί.

Ἐξερχόμεθα. καὶ στὸ δρόμο ἀκοῦμε τὴ φωνὴ τοῦ ἀπαραιτήτου πωλητοῦ τοῦ κομφετί, ὁ ὁποῖος μᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι τὰ χάρτινα μικρὰ νομίσματα δὲν περνοῦν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καὶ προτρέπει τὸν κόσμο νὰ ἀγοράσῃ χαρτοπίλεμον. Πανζουρλισμὸς ἀπὸ τὴν νεολαία μὲ τὶς καραμοῦζες καὶ τὶς ροκάνες στὴ λεωφόρο αὐτή. Στὰ καφφενεῖα τοῦ ἀντίον παραστρεῖται μικρὰ κίνησις λόγῳ τῆς ἡμέρας. Οἱ πελάται ἀραιοὶ - ἀραιοὶ σὲ ὅλα τὰ Κυθηραϊκὰ καφφενεῖα τῶν κ.κ. Κ. Φριλίγκου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τσαμαδοῦ. Π. Σουρῆ παρὰ τοῦ Βρυώνη καὶ Φ. Ἀρώνη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκουζέ. Τοὐναντίον ἰδιαιτέραν κίνησιν. λόγῳ τῆς θέσεώς του. ἔχει τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Φεοῦ. Τζέτζου παρὰ τὸ Πασᾶ - Λιμάνι. καθὼς καὶ τὸ καφφενεῖον «Κυθηραϊκὸν» παρὰ τὴν Τροῦμπαν. μὲ διευθύνοντα τὸν προσδευτικὸν νέον κ. Γ. Μαλαῖον. Εἶνε τὸ ὀνομασθὲν ἀπὸ μερικοὺς «Κυθηραϊκὸν Ρώϋτερ» διότι ἐκεῖ φθάνουν τὸ πρῶτον αἱ ἐκ Κυθήρων εἰδήσεις καὶ καταλλήλως μεταδιδάζονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς βενιζελίδος συναδέλφου.

Κάτωθεν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ» εὑρίσκεται τὸ οἰνοπωλεῖον Ἐμμ. Κασιμάτη, συγκαταλέγον ὡς πελάτας ἐπὶ τὸ πλεῖστον ναυτικούς. Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἰδιοκτήτου ἑορτάζει καὶ τοῦ εὐχόμεθα τὰ χρόνια πολλά. Λόγῳ τῆς παραμονῆς πολλοὶ μὴ οἰκογενειάρχαι καταφεύγουν στὸ φεστινάτο καὶ ἀρκετοὺς θαμῶνας ἔχουν τὰ μαγειρεῖα τῶν κ.κ. Κρίβαρη καὶ Μανωλέσου, ὡς καὶ τὸ καθαρώτατον ἐστιατόριον τοῦ κ. Ἔμμαν. Παυλάκη. ὅστις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγῃ πελάτας του πλῆθος ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Στὴν ὁδὸν Μπουμπουλίνας σταματῶμεν πρὸ τοῦ ἀρωματοπωλείου Καψάνη μὲ ἐκλεκτὴν συλλογὴν ἀρωμάτων καὶ εἰδῶν κουρείου καὶ διευθύνοντα τὸν ἀγαπητόν τῆς «Κυθηραϊκῆς» φίλον ἀνεψιὸν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Μανωλάκην.

Τὸ «Ὡρολόγιον» καφφενεῖον κάμνει ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν λόγῳ τῆς φωτογυμνάσας τοῦ Δημαρχείου καὶ διακρίνομεν ἐπιδεικτικῶς καθήμενον παρὰ τὸ ταμεῖον τὸν εὐγενέστατον κ. Λ. Κομνινόν. ἰδιοκτήτην.

Παρελείψαμεν ν' ἀναφέρωμεν τὸ κομωτήριον καὶ μυροπωλεῖον τοῦ κ. Θ. Μεγαλοικονόμου ἔναντι Ἠλ. Σταθμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον κανεὶς ἀδύνατον νὰ εὕρῃ σειρὰν λόγῳ τῆς μεγάλης πελατείας του. Ὑπάρχουν βεβαίως πολλὰ ἀκόμη Κυθηραϊκὰ μαγαζιὰ στὰς συνοικίας, ποῦ θὰ ἀπῃτεῖτο πολὺς χρόνος νὰ τὰ διατρέξῃ κανεὶς ὅλα. καὶ λόγῳ τῆς ὥρας παραιτούμεθα.

Πρωτοχρονιά. Ἀνεβαίνω στὴν Ἀθήνα μὲ τὸν ἠλεκτρικό. ὁ ὁποῖος δὲν προλαμβάνει νὰ μεταφέρῃ κοσμάκη. Ἔναντι ἀκριβῶς τοῦ σταθμοῦ Ὁμονοίας τὸ καφφενεῖον Τσατσόμπιρου ὁ «Σταθμός». ὅπου συχνάζουν ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ Κυθήριοι. Λόγῳ τῆς ἑορτῆς ὅμως καὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν φοιτητῶν μας. τὰ μπιλιάρδα ἀργοῦν καὶ δὲν βλέπει κανεὶς ἔξω τοὺς γνωστοὺς πρεφαδόρους κ.κ. Κ. Μαλῆνον καὶ Κασιμάτην.

Φθάνομε στὴν ταβέρνα τὸ «Μενίδι» τοῦ Βενέρη καὶ μᾶς καταπλήσσουν οἱ ὀρεκτικοί του μεζέδες καὶ τὸ ὡραῖο του ρετσινάτο. Ἐπίσης κίνησιν ἀρκετὴν ἔχει τὸ ἐστιατόριον Χλέντζου ἡ «Πιπεριά» παρὰ τὸν σταθμὸν Λαυρίου μὲ ἐκλεκτὴν κουζίναν.

Παρὰ τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους τὸ ἀριστοκρατικὸν ἐστιατόριον τῶν Ἀδελφῶν Τριφύλλη τὸ «Συντριβάνι», γραφικώτατον καὶ γιομᾶτο πρασινάδαν, εἶνε τὸ φημιζόμενον διὰ τὴν περιποίησιν καὶ τελείαν μαγειρικήν του. Στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Πρασταστείου καὶ Πανεπιστημίου μᾶς κάμνει νὰ σταματήσωμεν τὸ πολυτελὲς ζυθεστιατόριον τῶν κ.κ. Σαμίου — Μπλητᾶ. περὶ τῆς ἀγαπᾶς τοῦ ὁποίου στὸ προηγούμενον φύλλον ἔγραψεν ἡ «Κυθηραϊκή». διευθυνόμενον ἀπὸ νέους γιομάτους δρᾶσιν καὶ πρόοδον. Μᾶς παρουσιάζει ἐκπλήξεις εἰς διακοσμον.

Ἀρκετοὶ θαμῶνες στὸ ζυθεστιατόριον «Ἐλευθερία» τοῦ κ. Δ. Κοσωναίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου. Ἐδῶ πάλι καὶ στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ γίνεται πανζουρλισμὸς ἀπὸ τὴν μαρίδα. τὰ ἀλάνια. τὰ ὁποῖα γενικῶς ἔχουν καραμοῦζες καὶ σφυρίζουν. Στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κατάστημα εἰδῶν πολυτελείας τοῦ κ. Σπ. Στάθη πολὺς ἐκλεκτὸς κόσμος φωνίζει τὰ πρακτικὰ δῶρα. κουδέρτες. τραπεζομάνδηλα κλπ. Ὅπισθεν τῆς Ρόμβης ἐσταθμεύσαμε γιὰ λίγο στὸ καφφενεῖον Κ. Λαζαρέτου, τοῦ γνωστοῦ διὰ τὴν εὐγένειάν του φιλοπροόδου ἰδιοκτήτου.

Κατακλυσμὸς σωστὸς κόσμου στὸ ὑαλοπωλεῖον τοῦ κ. Γ. Μουλοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους 52 καὶ στὸ ἐργοστάσιον ἐπίπλων τοῦ κ. Χ. Ζαντιώτη. Τιμοθέου καὶ Ὑμηττοῦ. Πολλοὶ προτιμοῦν νὰ ἀγοράζουν εἴδη χρήσιμα καὶ πρακτικά· ὑαλικά, ἔπιπλα κλπ. Ἐπίσης σταματικὴ κίνησις στὰ καταστήματα σιδηρικῶν καὶ κιγκαλερίας τῶν κ.κ. Ἀρώνη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Μάρκου καὶ Δ. Πετροχείλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγυιᾶς 2.

Θὰ παρακαλέσωμεν τοὺς Κυθηρίους Ἀθηνῶν νὰ μᾶς συγχωρήσουν ἂν παρελείψαμέν τινας, διότι εὐτυχῶς οἱ ἐν Ἀθήναις Κυθήριοι ἰδιοκτῆται καταστημάτων εἶνε τόσοι πολλοί, ὥστε θὰ ἐχρειάζετο κανεὶς ἡμέρας ὁλοκλήρους διὰ νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ.

Ἀπ' ἐδῶ τοῦ δώσαμε γιὰ τὸ Φάληρον, ὅπου ὄπισθεν τοῦ Ἱπποδρομίου ἡ ἐξοχικὴ μπυραρία τοῦ κ. Δ. Ζανειώτου, ὅστις ἐκ τοῦ ἀφανοῦς κατώρθωσε νὰ ἀναδειχθῇ καὶ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἐν τόσῳ λαμπρῷ ὑφ' ὅλας τὰς ἀπόψεις κέντρον. Μεζέδες κρῦα φαγητά. κάθε εἴδους κρασὶ καὶ μπύρα. ὅ,τι ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ κανεὶς εἰς μίαν ἐξοχήν. Ἐπίσης ἄξιος ἐπαίνου ὁ νέος ἰδιοκτήτης τοῦ ζυθεστιατορίου «Κόρτο» παρὰ τὸ Νέον Φάληρον καὶ τὸν σταθμὸν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20 τράμ. Ἡ διαρρύθμισίς του καὶ ἡ διασκευή του ἐνθουσιάζουν κάθε ἐπισκέπτην.

Τελειώνοντας τὴν περιγραφὴ αὐτὴ τῆς κινήσεως κατὰ τὴν Πρωτοχρονιὰν ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν καὶ ποῦ ἔχομε νὰ ποῦμε εἶνε ὅτι γενικὰ ἐφέτο σὲ ὅλα τὰ καταστήματα καὶ σὲ ὅλα τὰ μαγαζιὰ ἦταν κρίσις μεγάλη καὶ πολλοὶ παρεπονέθησαν ὅτι ἔπεσαν κάτω κατὰ πολὺ τῶν περυσινῶν πωλήσεων.

Τοῦτο γενικὰ ἀποδίδεται στὴν στενότητα τοῦ χρήματος λόγῳ τῆς ὁλονὲν αὐξανομένης ἀεργίας. δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἐλπίσωμεν στὰ σύντονα δραστικὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ 1927 καὶ ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἄλλης Πρωτοχρονιᾶς μὴ μᾶς κάμῃ νὰ εἴπωμεν καὶ πάλιν τὸ «Μὴ χειρότερα». ἀλλὰ «Δόξα σοι ὁ Θεός».

ΓΩΓΟΣ ΠΕΡΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΝ ΙΑΤΡΟΝ

Πρὸ ἡμερῶν σύμπας ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος ἤγγειλε τὴν διὰ παμψηφίας ἐκλογήν ὡς μέλους τῆς Γερμανικῆς Οὐρολογικῆς Ἑταιρείας τοῦ συμπολίτου μας ἰατροῦ κ. Βαλερίου Μαρσέλου. διὰ τὰς πρωτοτύπους ἐπὶ τῆς βλενορροίας ἐπιστημονικὰς μελέτας του.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ὁ κάλλιστος συμπολίτης μας χρηματιστὴς κ. Δημήτριος Φωτεινός, εὐηρεστήθη νὰ γράψῃ πρὸς τὴν «Κυθηραϊκὴν» τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον ἄρθρον περὶ τῆς χρηματιστικῆς θέσεως τῶν προσφύγων εἰς τὴν ἐν γένει ἐμπορικὴν συναλλαγὴν τῆς Χώρας:

Ὅταν κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1922 ἀπεβιβάζοντο εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας οἱ ἄλλοτε ἀνθοῦντες πληθυσμοὶ τῆς Μικρασίας, Θράκης καὶ Πόντου, τίς θὰ ἐτόλμα νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ προδεύσουν τὰ ναυάγια ἐκεῖνα τῆς τύχης; Καὶ ὅμως μέσα στὰ ἐρείπια ἐκεῖνα ἦσαν κλεισμένη ἡ δρᾶσις, ἡ φιλοπονία, ἡ δύναμις τῆς ἐργατικότητος, ἡ πολύετὴς πεῖρα, ποῦ ἔμελλον νὰ ἀναλάμψουν μόλις θὰ παρῆρχετο ἡ πρώτη ἐντύπωσις μιᾶς ἀνηκούστου καταστροφῆς. Ἡ παραγωγικότης καὶ τὸ ὑπέροχον ἐμπορικὸν δαιμόνιον ἤρχισαν νὰ ἀναφλέγωνται καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος εἶδον αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεὺς καὶ αἱ κυριώτεραι τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, Μικρασιάτας, Κωνσταντινουπολίτας, Θρᾷκας, Ποντίους καὶ λοιποὺς καταλαμβάνοντας ἐπίλεκτον θέσιν εἰς τὰς ἐπιστήμας, εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἰς τὸ Χρηματιστήριον, εἰς τὰς Τραπέζας καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς ἐπαγγελματικὰς ἐπιχειρήσεις. Τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἀναπτυχθὲν ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἤνωσε πολλοὺς τῶν προσφύγων εἰς ἑνιαίαν κατεύθυνσιν, εἰς μίαν κοινὴν συνεργασίαν εἰς πλεῖστα ἐπαγγέλματά, καὶ βλέπει τις σήμερον, ὅτι οὐχὶ μόνον κατέγουν ἐπίλεκτον θέσιν εἰς πολλὰς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ὑπέροχον ἴσως. Ἡ ταπητουογία, βιομηχανία ἄγνωστος σχεδὸν ἐν Ἑλλάδι, ἀκμάζει σήμερον. Εἰς ἅπαντας τοὺς κλάδους τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου διακρίνονται σοβαροὶ παράγοντες Σμυρναῖοι καὶ Κωνσταντινουπολῖται. Ἡ γεωργία ἐν γένει καὶ ἡ κτηνοτροφία εἶναι πεοιττὸν νὰ ἀναφέρῃ τις κατὰ πόσον ἐνισχύθησαν ἐκ τῆς συμβολῆς τῶν προσφύγων ἀροτῶν. Ἡ καπνοφυτεία προώδευσε καταπληκτικῶς γάοις εἰς τὴν συμβολὴν τῶν ἰδίων. Ἡ ἐπίζηλος θέσις, ἣν κατέχουν σήμερον παρὰ ταῖς Τραπέζαις διάφοροι ἀργαῖοι ὑπάλληλοι ἀνώτεροι καὶ μὴ τῶν ἐν Μικρασίᾳ καὶ ἐν Κων)πόλει Τραπεζῶν, συνέτεινεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων κατὰ μέγα μέρος. Τὸ Χρηματιστήριον, ἀνεξαρτήτως τῶν κρίσεων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀτυχημάτων, παρουσιάζει σήμερον ἕνα σύνολον ἀποτελούμενον ἐκ παλαιῶν καὶ νέων χρηματιστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀριθμοῦνται πλεῖστοι ἐκ τῶν νεοελθόντων Ἑλλήνων. Ἡ ἐλευθέρα ἀνορὰ τοῦ Συναλλάγματος ἀποτελεῖ ὀργανισμὸν συγκροτηθέντα σχεδὸν ἀπὸ ἐλευθέρους χρηματιστὰς καὶ μεσίτας Μικρασιάτας Κωνσταντινουπολίτας καὶ λοιπούς.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1926, δύναται νὰ ε